

ABONAMENTS

Barcelona, 1935	950 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	1050 "
Amèrica i Portugal, trimestre	1250 "
Països concrets, id.	1550 "
Altres països, id.	1850 "

DIARI D'AVISO I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS, SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CORTS CATALANES, 589, pral.—Tel. 11430

BARCELONA

TALLERS D'IMPREMTA:
BARBARA, 11 I 12. — TELEFON 19008

EL TEMPS

El temps és molt variable a tot el país, i s'observa el sol a la Cordoba i val de l'Algarve, i núvols per la resta amb nevada per la Ribera de Segura.

En les darreres 24 hores es registraren nevades a algunes nevades a la meitat nord del país, especialment a les comarques pirenenques. Les temperatures són baixes per tot Catalunya, i la mínima d'avui a Tàrragona ha estat de 10 graus sota zero.

CATALUNYA REBRÀ AVUI TRIOMFALMENT EL GOVERN DE LA GENERALITAT

CRONICA

L'ARRIBADA D'AVUI Per aclamació, el Parlament de Catalunya ratificà ahir la designació del senyor Companys com a President de la Generalitat

La minoria de la Lliga feu constar la seva abstenció

Avui tot Catalunya ressonarà d'acclamacions; la gornació s'atiparà al pas del homes del Govern de la Generalitat, que arriben alliberats del captiveri. Barcelona es prepara a rebre'ls com mal no ha rebut ningú més. Aquests homes no són els hostes d'un dia; són els nostres germans de pàtria que tornen després de mesos de dramàtica absència; tornen lliures i la seva llibertat significa la llibertat de Catalunya.

Catalunya es disposa a rebre el seu Govern, i en aclamar els homes que l'encarnen per la voluntat del poble s'acclama ella mateixa. Aquesta arribada d'avui serà un altre plebiscit a favor de l'autonomia. Aquests homes que avui tornen a Barcelona han patit en els seus interessos, en les seves persones i en els seus sentiments de catalans; però ho han patit perquè eren el Govern popular de Catalunya. Si cada un d'ells ha d'inspirar el respecte que correspon als mèrits personals i a la dignitat ciutadana, tots plegats representen una cosa més alta, una cosa que està per damunt de les ambicions i els dolors personals: representen la unitat i l'esperit de Catalunya.

Barcelona està avarada a aquestes grandioses manifestacions ciutadanes; sap estar-se al carrer i té l'emoió eucomanadissa. En la seva història, però, no s'havia registrat encara un acte de la significació i de la magnitud del d'avui. De l'adrenament de la República encà els catalans hem après moltes coses, hem recollit un botí d'experiència com no l'havíem pogut recollir en un segle de neguit i d'esperances. Aquest tresor d'experiències farà més impressionant la manifestació d'avui. Sabem el que hem fet, el que ens ha passat; cadascú sap la part de dolor i d'alegria amb què ha contribuït a la història d'aquests cinc anys que acabaren en decretar la llibertat del nostre Govern. L'entrada dels Consellers amb el President legítim de la Generalitat obre la segona etapa de la Catalunya autònoma, que és el mateix que dir de la Catalunya recobrada.

Si l'amnistia és oblit, la grandiosa manifestació d'avui ha d'ésser un record inesborrable. Els homes poden error, els partits polítics poden fer-se i desfer-se; Catalunya resta i el seu esperit és immortal; aquest esperit és el que avui fa resplendir la diada. Saludem amb tot el cor aquesta ciutadania que tornen; aclamem-los amb tota la nostra ànima perquè avui ells representen aquest esperit immortal de la catalanitat, aquest esperit que és germanor, llibertat i justícia.

Homes de la República

Josep Coll i Mas, Director General de Primer Ensenyament

Al nostre bon amic Josep Coll i Mas li ha estat confiat pel Govern de la República el càrrec de Director General de Primer Ensenyament. És inútil que tracem ara de donar dades biogràfiques del senyor Coll i Mas, tota vegada que és ben coneguda en la vida professional la seva brillant actuació com a president de la Federació de Mestres de Catalunya i director del Grup Escolar Rosselló, de la nostra ciutat. I en la vida pública la seva condició de catalanista i republicà.

Només ens toca felicitar el senyor Coll i Mas des d'aquestes pàgines pel merescut nomenament que li ha estat atorgat, i desitjar-li una labor ben brillant des del lloc de tanta responsabilitat que ocupa.

Per tal que ens parlés dels seus projectes, hem visitat el senyor Josep Coll i Mas, el qual ens ha dit:

El senyor Josep Coll i Mas

—Porto el ferm propòsit de treballar pel restabliment de les institucions de Primer Ensenyament que foren supeses a causa del 6 d'octubre; i en el que respecta a Catalunya procuraré el restabliment del benemèrit Patronat Escolar de Barcelona i el Consell Regional de Primer Ensenyament.

No cal dir quina ha estat l'obra admirable del Patronat Escolar, elogiada per professors nacionals i estrangers; cal que aquesta institució retorni al marc de la República. Quant al Consell de Primer Ensenyament, a penes havia iniciat la seva tasca, però per les persones que el formaven i la seva orientació, era una garantia d'obra inamollable, al marge de tota tendència política.

—Com enfocarem els diversos problemes del professorat?

—En aquest punt m'abstinc de dir res, perquè els mestres ja estan cansats de promesses i volem realitats. I jo treballaré perquè així sigui.

—Quin és el vostre estat d'ànim en aquests moments?

—Estic disposat a treballar amb entusiasme, secundant l'obra dels homes que per llur actuació són una garantia de renovació espiritual. Treballaré per tal que prossegueixi l'impuls de Marcehl Domingo, que ha

creat en aquesta segona etapa de govern 5.300 escoles, amb les mateixes garanties que les millors.

—Com enfocarem el problema de les construccions escolars de l'Ajuntament de Barcelona?

—Aquest afer es resoldrà en justícia; es farà el que calgui perquè la ciutat de Barcelona no estigui en condicions d'inferioritat respecte a les altres ciutats en l'afer de les subvencions per a construir edificis escolars. Al mateix temps caldrà estudiar l'oferta de subvencions a diversos pobles de Catalunya en aquest respecte.

—I l'afet de la subvenció a les escoles privades que inventa l'Ajuntament gestor?

—Ah, en això podem dir que tenim el mateix criteri de sempre. No cal parlar-ne més.

G. B.

COMENTARI

Benvinguts!

DIÀ de joia per a Catalunya. Festa Major de la Pàtria. Voler de banderes, flor d'entusiasme i una multitud enterrada que obre una via triomfal al Govern de la Generalitat que torna a la seva terra.

Lliurem-nos a la joia pura d'estar en els nostres braços els germans de pàtria que el redreçament nacional del dia 16 ha tret de les presons. Prou vindran les hores de lluita, de responsabilitat, de sacrifici! Prou vindran les hores dures de la tasca penosa, anònima, feta en silenci! Però en el dia d'avui no podem pensar en altra cosa que a ajuntar la nostra alegria en aquest ritme de festa que fa vibrar tota la terra catalana.

Per damunt de tots els partits, per damunt del Front de Dretes i del Front d'Esquerra, la jornada d'avui té un sentit nacional. Catalunya sencera, la Catalunya eterna, la d'ahir, la d'avui, la de demà, la de sempre, es dreça, en aquestes hores inoblidables, alta, digna, orgullosa, amb el cor ample obert a l'esperança.

Hi haurà esperits mesquins que en la diada d'avui no hi sapiguem veure altra cosa que una manifestació de partidaris? No ho vull pas creure. Aquesta gran jornada del primer de març — no us hi enganxeu pas — té el seu inconfundible d'un poble, de tot un poble posat en peu.

Es que hi ha algú que encara no se n'ha adonat? Si és que existeix, planyem-lo. El destí està marcat. Contra els covards, contra els rancuniosos, contra els pobres d'esperit, Catalunya farà la seva via.

—Benvinguts, President i Consellers de la Generalitat!

—Benvinguts, tots els que heu patit presó per Catalunya!

Josep M. PLANES

La revolta militar a Tòquio

Ahir al migdia queda dominada la insurrecció

El ministre Okada ha estat trobat viu

(INFORMACIÓ A LA PAG. 9)

Ahir a la tarda la Cambra presentava un animat aspecte. Hi eren presents gairebé tots els diputats, excepció feta del President i Consellers. Les tribunes destinades al públic i als invitats estaven plenes a ressar. També eren igualment plenes les tribunes de premsa. Diversos diaris peninsulars i estrangers hi havien triat espais especials.

Pels volts de dos quarts de sis, el president de la Cambra va entrar al saló i passà a ocupar la presidència, assistit dels secretaris senyors Rouret, Dot i Gorhard.

El banc roig, destinat al Govern, era desert. Els escons de la majoria, pleus. Als llocs ocupats per l'oposició

DISCURS DEL SR. CASANOVES

Senyors diputats:
No cal que subratlli, perquè està en l'ànima de tots vosaltres i en l'ànima del poble de Catalunya — va començar dient — l'emoió d'aquesta hora en què repren les seves funcions el Parlament, després d'un col·lapse de setze mesos.

No hi fa res que el camí jurídic que ens ha marcat un acord de la Diputació Permanent de les difuntes Corts, sigui mesquí i reveli, en un gest que podríem qualificar de testamentari, la seva incomprensió i el seu recel envers Catalunya.

Nosaltres en aquest moment — va

la de la condemna. Des d'aquella nit inoblidable en què valg ésser testimoni immediat de la seva presència d'esperit i de la seva magnanimitat, fins al dia de l'alliberació, ell no ha defallit un sol moment. Ell ha estat sempre el veritable President de Catalunya.

Es per això que goso proposar-vos, si cap de vosaltres no hi troba objecció, que no extremem les coses fins al punt de fer una votació per paperetes. L'acclamació, em sembla, és l'expressió més adequada del nostre fervor i de la nostra confiança. De conformitat amb l'article 58 del Reglament — va preguntar — acorda la Cambra procedir, mitjançant aclamació, a l'elecció del senyor Lluís Companys i Jover per a la Presidència de la Generalitat de Catalunya?

LA RATIFICACIÓ DEL SENYOR COMPANYS

En haver formulat l'anterior pregunta, tots els diputats que assistien a la sessió, excepció feta dels representants de la Lliga, van posar-se a peu dret i després d'haver dit "Sí!", va sentir-se un aplaudiment unànime.

De tots els indrets de la sala sorgiren crits de: Visca Catalunya! Fou un moment d'intensa emoció. Havien votat els representants d'Esquerra Republicana, Acció Catalana, Unió Socialista de Catalunya, Partit Nacionalista Republicà i Unió Democràtica de Catalunya.

En l'entremig, el senyor Abadal havia manifestat que no es retiraven del saló, però que els representants de la Lliga s'abstien de votar.

Poca estona més tard, després d'haver-se procedit a la lectura d'un telegrama dels Consellers senyors Gasol, Lluhi, Comorera, Barrera i Mestres, en el qual consignen el seu vot favorable a la designació del senyor Companys, va aixecar-se la sessió. Va tornar-se a sentir un "Visca Catalunya!" unànime.

(Segueix informació a la pàg. 3)

BARCELONA DE FESTA

El moviment a les principals vies barcelonines, després de mitja tarda, ha estat un simplo i inequívoc de la gran gornació que d'arreu de Catalunya i de fora, avui acudirà a Barcelona amb motiu de l'arribada de l'Honorable President i consellers de la Generalitat.

Molts barcelonins, començaven a fer la col·locació de damossos als balcons, obediets a aquesta consigna patriòtica. A les botigues de robes la feina a vendre llustria amb els colors de Catalunya i de la bandera de la República, fou molt intensa. Els compra-

El senyor Lluís Companys i Jover, al qual el Parlament de Catalunya ratificà ahir en el càrrec de President de la Generalitat

El poble de Madrid tributà al Govern de la Generalitat un comiat emocionant

(DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

La diada política d'avui es tanca després dels actes públics organitzats pel Front Popular amb l'entusiasme comiat que Madrid ha tributat al President i als Consellers de la Generalitat, que aquesta nit han sortit cap a Barcelona.

Una multitud imponent, massiu popular i representacions oficials, han donat al senyor Companys i als seus companys de Govern un adéu fervorós i ple de simplicitat. Els visques a Catalunya i a la República, la bandera de les quatre barres i la tricolor onejant a l'arribada de l'estació madrilenya, entre opacions i acclamacions, afirmaven documentalment que alguna cosa molt profunda i entranyable ha començat a Espanya des del 16 de febrer.

LES DARRERES HORES D'ESTADA A MADRID

Madrid, 29. — Durant el matí d'avui, el president i els consellers de la Generalitat de Catalunya han romàs a l'hotel on s'allotgen. El senyor Companys ha rebut nombroses visites de particulars i comissions que han acudit a acomiadar-lo amb motiu de la seva tornada a Barcelona. El conseller de Finances de la Generalitat, senyor Martí Esteve, ha estat al Ministeri de Finances i ha conferenciat amb el senyor Gabriel Franco d'assumptes relatius al ram.

A la tarda, a primera hora, la vídua de Lluís de Sirval ha visitat el president i consellers de la Generalitat.

El senyor Companys ha expressat a la senyora de Sirval el sentiment que el poble de Catalunya i el Govern de la Generalitat senten per la mort del plorat periodista i li ha expressat l'afany de justícia que en aquest, com en altres casos, inspira la conducta i els desigs dels homes del Front Popular.

Aquesta tarda el senyor Companys ha dit a un periodista:

Les mostres d'afecte popular han estat tan intenses que no dubto a augurar que un ambient de mútua comprensió presidirà en la solució de tots els problemes determinats per l'aplicació de l'estatut restaurat.

Marxem avui, però tornarem a donar les gràcies a les regions d'Espanya.

El senyor Companys ha indicat la conveniència que s'habilitin els pavellons de l'Exposició i edificis públics perquè la multitud que acut a Barcelona no hagi de pernocar a la intemperie.

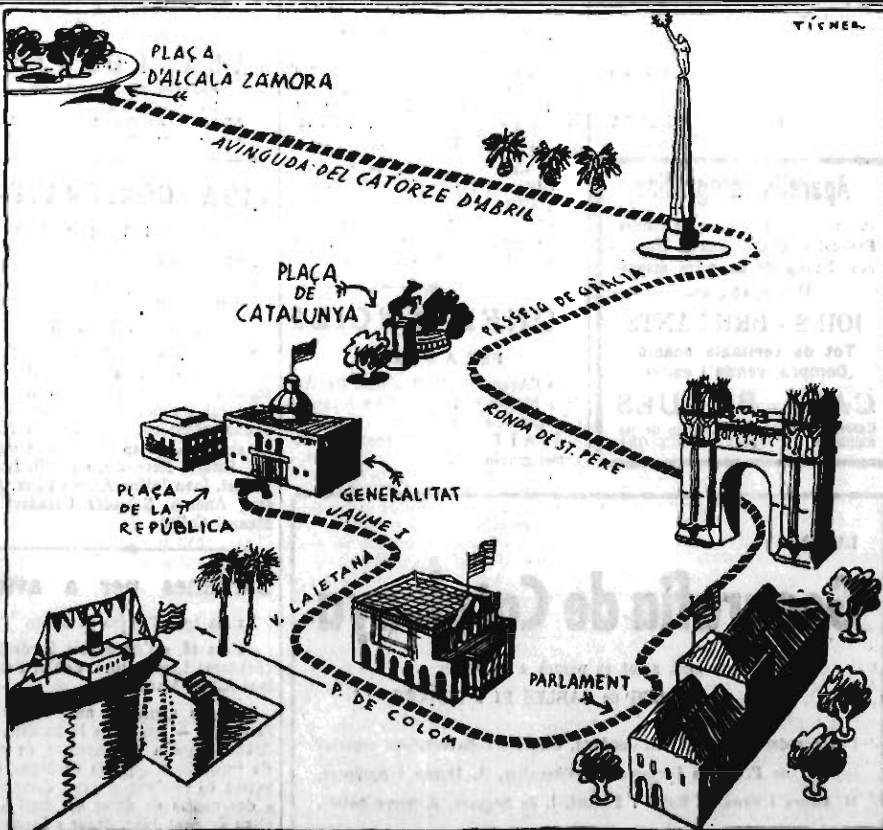
EL COMIAT ENTUSIASTIC

A dos quarts de nou de la nit, en l'express de Barcelona, han sortit de Madrid cap a la capital de Catalunya, el president i els Consellers de la Generalitat.

El senyor Companys i els consellers han sortit junts de l'hotel on s'han allotjat en diversos automòbils, acompanyats, alguns, de les seves esposes i de nombrosos correligionaris i amics, entre els quals es trobaven els diputats a Corts i al Parlament de Catalunya senyors Banyeres, Gener, Tauler, Tomàs i Piera, Andreu i altres molts. Figuraven també en la comitiva els germans del senyor Companys.

(Continua a la pàg. 3, col. 4)

(Continua a la pàg. 6, col. 3)

L'itinerari que seguirà la comitiva del Govern de la Generalitat en la seva arribada d'avui a Barcelona

El miting de joia per l'amnistia celebrat a la Monumental de Madrid

Madrid. — A la plaça de braus Monumental, totalment plena, s'ha celebrat aquesta tarda el miting monstre d'alegria per l'amnistia, organitzat pel S. R. T. i altres entitats proletàries. Per la multitud reunida l'accés a les localitats s'ha fet fructuós i difícil. Es pot calcular en vintanta mil persones les concentrades a la plaça.

A les balconades i lloges s'han desplegat banderes i retols aliusos a l'acte.

Bon nombre de nois de la Joventut, davant la impossibilitat de col·locar-se a les graderies, han envaït la teulada de la plaça. La presència de l'acte s'ha dedicat també a saludar els amnistiat i ha estat ocupada per Javier Bueno, amb alguns mutilats i viudets d'orfes dels assassinats a Astúries.

A la tribuna d'honor hi havia el senyor Lluís Companys i els altres consellers, excepte el senyor Lluís Serra, Pérez Farrás i els diputats del Parlament català. També hi figurava una representació del ministre francès Edouard Herriot.

Si bé l'acte era anunciat per a les quatre, degut a la gran gentada ha començat molt després. La Banda municipal ha entonat la Internacional, la qual ha estat escoltada amb religiositat per la repressió de l'octubre ha estat acollida amb grans visques.

Ha iniciat l'acte el senyor Javier Bueno, el qual ha pronunciat un breu discurs, en el qual ha donat compte de les nombroses adhesions rebudes, entre elles les de Jiménez Asúa, Cachin i diverses organitzacions afectes a S. R. T.

El poeta Rafael Alberti ha llegit un poema titulat "El alerta del minero".

Després ha parlat el senyor Ortega y Gasset (Eduardo). La batalla — ha dit — encara no ha estat guanyada. Per a aconseguir-ho hem d'unir-nos nois com a germans. Ha dedicat un record al gran lluitador González Peña, els cinc mil morts i els trenta mil presos que formen el tràgic balanç de les gestes de l'octubre. Ha atacat durant el passat bienni, integrat per agraris de pega, elements radicals sense noció d'humanitat i restes del més podrit de la nefasta monarquia. Nosaltres demanem — ha aplegit — una àmplia amnistia total. No podem tolerar que s'exclouguin un nombre de germans amb el pretext que delinquen en delictes comuns quan és clar que es deriven d'una actuació revolucionària. S'estranja després que una República laica hagi donat tres-cents milions a la clerecia. Cal terminar amb tanta injustícia.

A continuació ha parlat Dolores Ibaruri ("Passionaria"), pel partit Comunista. Comença dient: "No ens detindrà res en la defensa dels interessos dels treballadors. La vostra presència i el vostre fervor ens hi estimulen. No oblidem els caiguts".

Després de parlar la "Passionaria" el president de l'acte anuncia que el President de la Generalitat i els seus consellers tenen necessitat d'absentar-se per sortir aquesta nit cap a Barcelona, i demana per a ells una salutació cordial. Se senten grans aplaudiments i crits de: "Que partí!".

El senyor Companys es posa davant el micròfon i molt emocionat pronuncia les següents paraules:

"Comrades, germans: no vaig a fer-vos un discurs. Solament vull donar-vos una abraçada i recollir per mi mateix l'escalf del vostre fervor per emportar-m'el a Catalunya".

(Grans aplaudiments i visques a Catalunya.)

Vull emportar-me a Catalunya — ha seguit dient el senyor Companys — una mostra del vostre entusiasme. La gamma de les nostres emocions ha estat gran, dilatada, quasi immensa. Amargors, satisfaccions, dolors... victòria.

Tot és tan prop que jo ara, pres de la meua responsabilitat, no us puc dir més que: "Endavant! Endavant sempre, germans, amb responsabilitat, amb serenitat, però amb alany de victòria (Ovació sorollosa)".

El president de l'acte anuncia la retirada dels consellers de la Generalitat, i des de la tribuna d'oradors fins a la sortida es forma una cadena per la qual desfilen el President Companys i els seus consellers. Són saludats per tot el públic amb el puny enlaire, i ells contesten també aixecant la mà al crit unímic d'"U. H. P.". Per fi abandonen la plaça els senyors Companys, Batet, Esteve i Gasset i els diputats del Parlament català sense que ni per un moment cessin les ovacions i els visques.

Parla a continuació Álvarez del Vayo, que dona lectura a una salutació del proletariat rus per a l'espanyol. Elogia la U. R. S. S., que ha sabut edificar-se un solid edifici. Estudia després el veritable significat de la victòria del 16 de febrer, triomf assolit sobre la reacció i el feixisme. Cal mantenir el front únic per a portar a cap el programa del Front Popular.

S'ocupa de qüestions de política nacional, i en examinar la conducta del Banc d'Espanya la qualifica d'enemic públic número 1.

A continuació, pronuncia alguns paraules un orfe d'Astúries, el pare del qual resultà mort en els fets d'octubre. Diu que ell serà revolucionari com el seu pare, mort en els fets, i que a casa dels caiguts madrillets on es troba, s'hi troba tant bé com a la seva pròpia.

El darrer orador ha estat l'ex-president del Tribunal de Garanties i diputat per Astúries, senyor Alvaro de Albornoz. Les seves primeres paraules han estat de salutació per als homes que han sabut endegar l'esforç del bloc popular. El públic ha contestat amb nombrosos aplaudiments i visques a Astúria i a Largo Caballero. El senyor Albornoz s'ha mostrat partidari de la reforma de la Justícia, tant civil com militar, per tal d'evitar que es repetís el fet que mentre els Tribunals militars dicten infinitat de sentències de mort i condemes a perpetuïtat, eren alliberats els assassins de Serral. O la revolució es fa des del Poder o s'haurà de fer des del carrer. L'actua és un moment com ho foren els del 34, del 30, del 17 i del 9.

I els processos revolucionaris, només

poden ésser endegats per mitjà de la llei. D'una llei, d'un nou dret social que no té res a veure amb el dret romà.

Cal no emprar ni el clorat simple ni l'unguent groc, sinó els grans remeis que són els únics que salven els pobles.

Vosaltres, poble espanyol, proletariat espanyol, també teniu els vostres deures. La reacció ja és a l'aiguat. Espera que es debiliti el vostre fervor per a arrancar-vos la victòria.

La seva primera tàctica serà sembrar brega i decepcions. Heu d'estar prevenits per a saber menysprear-la. Heu d'aixecar la vostra moral conscient de la vostra enorme responsabilitat.

Per últim us diré que jo, per la meua banda, no m'espanto. Us veig aixecar els punys enlaire; però desitjo que, igual que els punys, aixequen també els esperits i els cors. (Grans aplaudiments.)

El president de l'acte anuncia que aquest ha acabat, i es va a donar lectura de les seves conclusions, que seran lliurades immediatament per la presidència i els oradors als Poders públics. Si algú ens vol acomençar — diu —, que ens acomençi. "Si, si," exclama la gent. Immediatament comencen els treballs de les Joventuts per a organitzar

Stià. — Destitució de tots els agents de l'ordre i elements de la guàrdia civil que s'hagin distingit en la repressió.

Enmig d'un fred enorme, però sense que ningú no hagi abandonat llurs llocs, acaba l'acte, i immediatament s'organitza la manifestació, integrada per diversos milers de persones amb banderes que es dirigeix a lliurar les conclusions a la Presidència del Consell.

A la sortida de la plaça s'ha organitzat una manifestació per dirigir-se a la Presidència del Consell. Les joventuts comunistes i afiliats al Socors Roig Internacional s'han encarregat d'endegar-la. Hi han format la quasi totalitat dels assistents al miting. Com que el seu pas coincideix amb l'hora de sortida de tallers i llibres, ha anat engrugint ràpidament i al cap de poca estona s'havia duplicat, aplegant més d'un centenar de milers d'ànimes.

Quan el cap de la manifestació es trobava ja a l'altura de les Escoles Aguirre, el final passava per la plaça de Manuel Becerra.

El decret sobre la readmissió d'obers represaliats amb motiu dels fets d'octubre

Manifestacions del ministre de Treball

Madrid, 29. — En sobre els periodistes el ministre de Treball, els lliura el text del decret sobre readmissió dels represaliats d'octubre. El decret que apareixerà demà a la "Gaceta".

Ha dit el senyor Ramos que aquest assumpte era el que més l'havia preocupat durant la setmana.

Interrogat per un periodista sobre el sentit dels decrets referents a Juarra Mixtos, de què havia parlat ahir a la sortida del Consell de Ministres, ha manifestat que es refereixen, prin-

cipalment, a qüestions de procediment i de demarcació. Per exemple, en la qüestió de recursos, es fa necessària la dita reforma de procediment puix que, com sabem, tots els seus tràmits s'exterminen amb desesperació dels interessats.

Després ha dit el senyor Ramos que en qüestions de Sanitat s'estaven realitzant estudis per a reorganitzar alguns patronats en la Junta de fons extraprestatoris, que havien de dedicar-se a la lluita antituberculosa.

S'ha vist que els referits fons es dedicaven a personal i hi ha hagut necessitat de suprimir més de quaranta gratificacions que percebien personal estrany a la casa. Ahir el subsecretari de Sanitat visità l'orfe del Partit de Sanitat per estudiar els serveis d'aquest i la seva possible reorganització. També es fan estudis per a la reorganització del Patronat de les Hurdas. Ha dit per últim el ministre que diverses societats clausurades per haver estat subjectes a procediment els seus directius, s'havien dirigit al ministre sollicitant que es fici una disposició en la qual es faci constar que l'amnistia

acordada comprèn, també, les dites entitats clausurades.

— No cal aquesta disposició — ha manifestat el senyor Ramos — puix que el ministre de Justícia ja ha resolt casos d'aquests, assentant el criteri que l'amnistia comprèn les dites societats clausurades.

EL TEXT DEL DECRET

"Desitjos el Govern de posar terme a l'estat de violència produït pels fets polítics i socials que han pertorbat el país durant aquest temps, i cercant la concòrdia i solidaritat nacional que ha d'ésser aconseguida amb la pràctica d'una política nacional de pacificació, no ha d'ometre cap mitjà ni cap recurs perquè desapareguin les causes d'antagonisme i incertitud en la vida del treball, restablint, entre totes les classes la normalitat i la confiança.

A aquest fi s'encamina el present decret pel qual s'estableixen normes perquè puguin ésser portades a terme amb la major rapidesa i garanties possibles, aquesta obra de pau social i de justícia.

En virtut de les raons que precedeixen,

ball, bé directament o per conducte de les associacions obreres a les quals pertanyin, indicant la data i causes del seu comiat, així com les restants circumstàncies que hi concorrin als efectes de la indemnització fixada en l'article tercer.

Per a fer la descripció necessària dels casos que es presentin i decidir sobre les incidències que originin el compliment d'aquesta disposició, es crearan a Madrid, i en les altres capitals de províncies, comissions i organismes constituïts per vocals dels sectors professionals, amb la intervenció d'un representant del Ministeri de Treball.

Article tercer. — Aquestes comissions que començaran a actuar amb tota urgència, examinaran les diferents condicions que en cada cas concorrin, als efectes d'assenyalar la indemnització que hagi de donar-se pels patrons als obrers readmesos pels temps que estigueren privats de l'exercici de llur professió, tenint en compte per al dit assenyalament:

a) Naturalitat del càrrec i importància de l'empresa i del patró.

b) Temps que l'obrer venia prestant

La jornada política a Madrid

El decret de readmissió obligatòria

(CONFERENCIA TELEFONICA AMB EL NOSTRE REDACTOR A LA CAPITAL DE LA REPUBLICA)

El president de la República ha signat el decret de readmissió obligatòria dels obrers acomiadats per llurs idees o amb motiu de vagues polítiques des del primer de gener de 1934.

Aquesta disposició és, sens dubte, una de les més importants de les dictades pel Govern republicà. Per la seva transcendència política hem d'equiparar-la a l'amnistia concedida en circumstàncies excepcionals amb una decisió expeditiva que prova el desig dels governants de realitzar sense vacil·lacions el programa del Front Popular.

En altres aspectes la readmissió obligatòria també té valor idèntic a l'amnistia, puix que encara que en alguns casos les empreses privades oprofitaven els fets polítics o socials per adoptar determinades mesures contra els treballadors, la majoria de les vegades les empreses foren merces excusadores de les disposicions arbitràries de les dretes instal·lades al Poder.

Per imposició del Govern del 4 d'octubre de 1934 quedaren sense treball i sense pa moltes famílies obreres. Per exigència del Govern del 16 de febrer de 1936 es repara la injustícia i es reintegren els acomiadats.

Tot això no s'ha aconseguit sense dificultats, unes de tipus legal, altres d'ordre econòmic, feliçment vençudes pel Govern. La tasca d'aquest mercès aplaudiments i elogis. Els hi agraïm sense retards l'opinió pública que assisteix amb la seva simpatia als primers passos dels governants republicans. Altres mesures adoptades per aquests i que tenen estat oficial des d'ara han de contribuir a afirmar la missió republicana del Govern. El ministre de Justícia ha deixat en suspens tots els procediments de desament contra arrendataris, mancebros o porcos de finques rústiques que no estiguin fundades en la manca de pagament de la renda. Queda, doncs, sense efecte, pràcticament, la famosa llei d'arrendaments de les Cortes de l'estraperlo, la qual havia originat els desaments en massa.

D'altra banda, el ministre de Marina ha prohibit la lectura de periòdics monàrquics o desafectes al règim en els cotxells i dependències del seu departament. Totes aquestes són mesures que hauran d'ésser completades amb d'altres més importants encara.

La rapidesa en l'acció governamental i la decisió de complir sense vacil·lacions el programa del Front Popular no exclou, però, el perill de la demagogia que cultiva alguns elements. Fins ara es tracta de manifestacions purament verbals, a les quals, sense concedir-les major transcendència, el Govern presta atenció per tal com envoluen l'amenaça d'un problema polític futur.

Cop actitud demagògica no farà tancar el Govern del seu comit. Mentre aquesta obra constructiva encanxi dintre els límits constitucionals i els termes del pacte, tindrà en el Govern un gestor resolt i un executor ràpid.

Però si les actituds demagògiques dificulten la seva tasca, els partits republicans tindran cura de no assumir la responsabilitat d'aquesta dificultat.

Una circular del ministre d'Instrucció Pública

Madrid. — El ministre d'Instrucció Pública ha rebut els periodistes i els ha dit:

— He enviat una circular als inspectors de primera ensenyança perquè en el termini de vuit dies informin aquest Ministeri sobre els següents extrems:

Primer. — Poblacions de les seves províncies on existint escoles servides per congregacions religioses siguin innecessaris els dits establiments d'ensenyança i si el nombre i les condicions de les escoles que funcionen a la localitat és suficient per a absorbir tota la població escolar.

Segon. — Poblacions on es disposi dels elements necessaris perquè puguin ésser creades immediatament les escoles nacionals precisas per a substituir les servides per congregacions religioses.

Tercer. — Localitats on per manca d'institucions de l'Estat pogués resultar danysosa la substitució i per consegüent mitjans amb què caldria comptar per a portar a cap aquesta reforma ràpidament i amb eficàcia.

He restablert — ha afegit el senyor Domingo — l'Institut Nacional de Segona Ensenyança "Ganivet", de Granada, que havia estat suprimit per ordre del dia 4 de març del 1935.

Es restablirà com a centre independent, totalment deslligat de l'Institut anomenat "E. Suárez", de la mateixa ciutat.

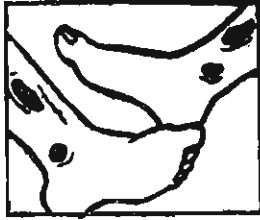
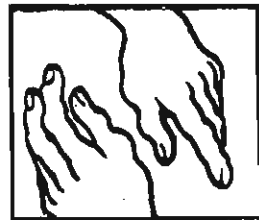
Els problemes del ministre de Justícia

Madrid. — El ministre de Justícia ha rebut aquest matí els periodistes. Els ha dit que en la "Gaceta" havien aparegut dos decrets del seu departament. L'un relatiu als desaments de finques rústiques, pel qual s'ordena la suspensió del curs dels procediments quan no es fonamentin en la manca de pagament de la renda. Es refereix l'altre decret a la revisió i resolució definitiva d'aquells casos que l'amnistia hagi deixat d'ésser indegudament aplicada, ja sia perquè no ho hagi promogut el fiscal o bé perquè la Sala ho destemist.

Crec — ha dit el senyor Lara — que amb aquest procediment els problemes que es plantegin en l'aplicació de l'amnistia en els casos dubtosos es resoldran aviat i bé.

Ha afegit el ministre de Justícia que an sortint inspectors a les presons on darrerament tingueren lloc fets, per dur a terme una informació de l'execució i també respecte la conducta del personal. Ha acabat dient que es proposa escometre la reorganització de la comissió jurídica assessora.

La vida atormentada del reumático

Artritis, gota, neuralgias, lumbago, ciática • Enfermedades de la piel • Varices, úlceras varicosas • Congestiones, arterio-esclerosis, trastornos de la época crítica en la mujer.

Una nueva savia para la sangre.

El artrismo sólo puede curarse librando al organismo del ácido úrico y para ello hay que lograr que funcionen debidamente los órganos eliminadores, limpiando así la sangre de los venenos que la espesan e impiden su libre circulación. Hasta el día, ningún preparado ha podido igualar en eficacia al Depurativo Richelet como seguro tratamiento de rectificación sanguínea. Varios días de tratamiento son suficientes para que se atenúen los dolores, dejando pasar noches tranquilas al enfermo. Una nueva savia, limpia de venenos, circula por las venas, llevando su vital pureza a los tejidos enfermos que, a corto plazo, se desembarazan de úlceras, varices y supuraciones. Las neuralgias y trastornos se disipan; y si la piel se halla infectada de alguna enfermedad (eczema, acné,

herpes, erupciones, granos, forúnculos, diviesos, picoros, sicosis, urticaria, etc.), por rebeldes que sea, desaparece sin dejar huella, sobre todo si se emplea como auxilio el excelente Jabón Richelet.

CONTRA EL CANCER

Es muy interesante advertir que el Depurativo Richelet está reforzado con Sales Halógenas de Magnesio. Dichas sales, según ha demostrado el Dr. Delbet ante la Academia de Medicina francesa, previenen la génesis del cancer y evitan la degeneración de los tejidos. A nadie se le ocultará la importancia del descubrimiento del famoso biólogo, que al ser aplicado al Depurativo Richelet, añade a sus genuinas cualidades la de ser preventivo contra el cancer y un medio excelente para preservarse del envejecimiento prematuro.

DEPURATIVO RICHELET

Purifica la sangre - Alarga la vida - Preserva del cáncer

SOLO 4'25 TIMBRE APARTE

le costará el frasco. Frasco grande: 7,80 (timbre aparte).

DE VENTA EN FARMACIAS Pide folleto gratuito al LABORATORIO RICHELET

Servicio de Divulgación - San Sebastián.

CARTAS DE AGRADECIMIENTO

Dolores reumáticos desaparecidos

Desde hace varios años, venía padeciendo de grandes dolores reumáticos siempre fijos en las piernas y algunas veces en los riñones. He probado sin resultados diferentes productos hasta que este invierno he puesto en práctica su tratamiento del Depurativo Richelet.

Su efecto ha sido maravilloso; en pocas semanas me han desaparecido todos los dolores y he suprimido totalmente ciertas prendas interiores de abrigo que antes me eran imprescindibles.

Tan magníficos resultados no puedo por menos de notificarlos para que haga el uso que crea conveniente de este informe.

AMADO MAUPRIVEZ

s/c. Quesada, 7.—Madrid.

Curación de una sicosis

Durante año y medio venía padeciendo una sicosis coccica (folliculitis de la barba), la cual he alicado por todos los medios sin resultado positivo.

Por fin un día decidí comprar Depurativo Richelet para probar un nuevo tratamiento. He tomado ya cinco frascos y me encuentro tan sumamente bien, que puedo considerarme totalmente curado.

Sería una ingratitud no expresarle mi agradecimiento por haberme librado de un mal que creta para toda la vida.

MANUEL TORRES

s/c. Gabriel Miró, 19.—ELCHE (Alicante).

UNA ESTONA AMB NENES

N.º 56 - 1 Març 1936

COM VIUEN LES BESTIES

per IGNASI DE SEGARRA

El coipu

ON molts els animals de segona categoria per al reclam o popularitat guanyada que, dia arriba, adquireixen actualitat i són sollicitats recerats i atesos amb mires a llur difusió. Entre aquells animals humils i tolerats hi ha el coipu.

Per seua aspecte recorda un Porc-espi despullat de la seva formidable dentada, privat de punxes. D'altra banda un recorda una rata enormement grossa amb uns mostatxos tan fornits que li travessen el rostre; tot ell va vestit amb pèls forts i rasposos. Contribueixen al seu aspecte de bèstia endormiscada o de preocupacions nul·les, els seus ulls enfonçats i petits. En realitat no és tal cosa; es tracta d'un rosegador, de costums cavernícoles i aquàtics, que forma un grup singular amb altres espècies pròpies de l'Amèrica meridional i de les Antilles.

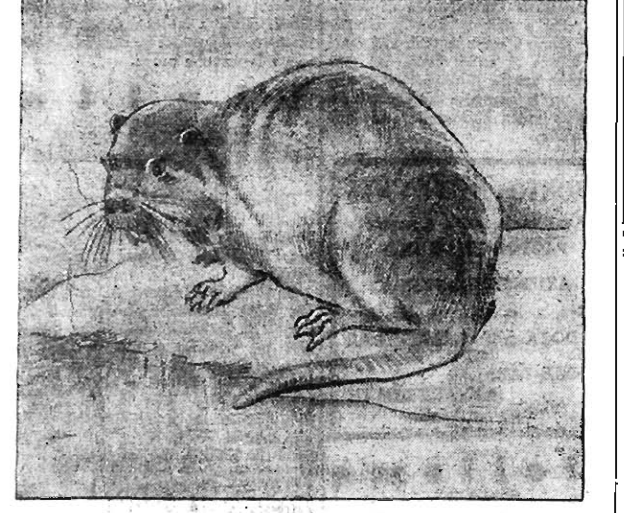
Té les potes palmejades i la cua cilíndrica, diferint així de la dels castors que actua com un veritable timó. Tant com es manifesta lent i poc gairebé caminant per terra, resulta admirable la seva destresa nedant sota l'aigua, advertint-nos que la boca adaptada per a seguir rosegant impassiblement sota l'element líquid, i a tal efecte actua com una veritable vàlvula que priva

un lloc determinat i previst des de sota terra. El coipu no assolix el grau d'intel·ligència d'altres amfibis en la construcció de les seves colònies, però sempre és interessant veure'l treballar en aquestes realitzacions; basteixen dies i, sobretot, saben orientar-se molt encertadament d'acord amb el curs del sol i direcció dels vents predominants.

Vull dir-vos l'anomalia més notable del coipu: les femelles, modificant radicalment la morfologia de tots els rosegadors i igualment també de tots els mamífers, no tenen mamelles a la banda del ventre, sinó que els seus petits, per alletar-los, cal que pugni a l'esquena del coipu, per tal com trobaran els mugrons, en nombre de quatre, col·locats a una i altra banda de l'espinada, al bell mig de l'espatlla. Calculeu si val la pena de remarcar aquesta singularitat, que avui constitueix un cas absolutament únic i possiblement és alhora una evocació de formes pròpies de faunes preterites.

La pell és, després, la característica que cal remarcar per la radical transformació que pot assolir i que ha posat de manifest les possibilitats del coipu en la indústria pel·letera. Sota el pel·l i raspos, s'amaga un pelatge suau i molt preuat que apareix amb tota la seva magnificència després d'arrencar la primera coberta protectora, que és precisament la que dona la coloració bruna a tot l'animal.

La vaguetat del concepte popular del coipu porta, en conseqüència, una diversitat de noms que li són adjudicats en els vastíssims territoris on habita, des de l'Argentina al Paraguai i Xile. Us el presentarem com a *Ragondini*; també el trobareu amb el nom de *Liudra* americana, *Castor de Xile* i *Castor de la patana*. Després de mort, comercialment

la seva pell és mercadejada amb el nom de *castorina*.

El coipu s'adapta a molt diversos climes, i quan a l'alimentació no és gens exigent. Això ha possibilitat la seva aclimatació a una zona molt extensa. Actualment es fa un assaig a la regió gallega, i l'èxit positiu assolit posa de manifest la possibilitat d'una indústria més rural, que seria molt indicada en algunes contrades de Catalunya.

PETITA CORRESPONDENCIA

Problema número 53

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

MOTS ENCREUATS

Problema número 53

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

LA CASA EL VAIXELL

CONCURS DE TREBALLS MANUAIS

LA PUBLICITAT obre un concurs de treballs manuals entre les infantes de les escoles de Catalunya, sota les bases i els temes següents:

- BASES**
- 1) Podran prendre part en el concurs tots els infants que no excedeixin de tretze anys.
 - 2) Per tal d'establir una més justa competició, hi haurà tres temes. Un serà per als infants que no tinguin més de vuit anys; un altre per als que tinguin de vuit a deu anys, i un darrer per als que tinguin de deu a tretze anys.
 - 3) Els materials emprats en els treballs hauran d'ésser de fàcil adquisició i manipulació: paper, fusta, cartolina, fang, filferro, auro, canyes. També es podran emprar desferres: rodets, capes, pots, etc.
 - 4) Per a la construcció dels treballs hauran d'utilitzar-se les eines més senzilles: tisores, ganivets, martell, tenalles, llumeta.
 - 5) Cada concursant solament podrà presentar tres treballs, dos dels quals hauran d'ésser el que assenyalava el tema i un tercer que podrà elegir lliurement el concursant. Caldrà, però, que atengui les condicions assenyalades quant a material i a les eines utilitzades.
 - 6) Cada grup tindrà diversos premis. El grup a més un premi especial al qual podran optar tots els concursants.
 - 7) Els treballs no podran excedir de 30 centímetres de longitud. Les altres mides hauran d'ésser relacionades amb aquesta. Tots els treballs hauran d'ésser completament originals.
 - 8) Cada treball portarà una tarja amb el nom de l'infant, anys i domicili.
 - 9) Els treballs seran admesos fins al dia 15 d'abril d'enguany.
 - 10) El dia 22 del mateix mes el Jurat donarà el fall i el dia 23, en el local que oportunament s'indica, es farà el repartiment de premis.
 - 11) El fall del Jurat serà inapel·lable. El Jurat podrà sotmetre a proves els concursants que hagin resultat guanyadors dels premis.
 - 12) Els treballs seran exposats en un local que també s'indica.

EL TEMES

Per als INFANTS QUE NO EXCEDEIXIN DE VUIT ANYS: Tema lliure. Materials: suro, paper, cartolina, fang, etc. Els treballs podran ésser retallats, joguines, plegats, etc.

Per als INFANTS DE VUIT A DEU ANYS: Tema: LA CASA considerada sota l'aspecte geogràfic i històric. Podran presentar-se treballs reproduint les cases de diferents indrets de la terra i dels diferents moments de la història de l'home. També podran presentar-se reproduccions completes d'interiors.

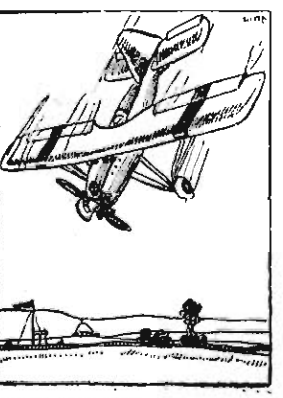
Per als INFANTS DE DEU A TRETZE ANYS: Tema: ELS VAIXELLS considerats sota els aspectes geogràfic, històric i científic. Els treballs podran ésser reproduccions de vaixells típics de diferents indrets del món, de vaixells històrics i també dels que assenyalen un procés científic; vaixells de vela, vaixells de vapor primitius, amb pales o rodes. Els infants d'aquest grup podran acompanyar al seu treball una petita memòria explicativa, amb dibuixos i fotografies, llibres que han consultat, etc.

Llegiu, en les nostres pàgines successives dedicades als infants, la llista dels premis d'aquest segon Gran Concurs de LA PUBLICITAT.

LES COSES DE L'AIRE

per M. FOYÉ

Moltes vegades heu llegit als diaris que un avió ha caigut per avaria al motor. No us deixeu enganyar per la notícia tal com la llegiu o la sentiu explicar: mai no cau un avió pel sol fet que el seu motor s'aturi. És evident que entre els profans de les coses de l'aviació és molt estesa la creença que, efectivament, cada vegada que el motor d'un avió s'atura l'aparell ha de caure i estavellar-se contra terra. I res no és més lluny de la veritat.

La veritat. Hem de confessar que d'algú en té bona part de culpa la manera com s'escrita la informació dels accidents d'aviació a la premsa, puix que cada vegada que hom ignora la causa de l'accident posa, per costum i per ignorància, que el motor s'ha aturat.

Heu de saber que el mecanisme de la sustentació dels avions està basat en la velocitat amb què la màquina travessa l'aire. Quan no hi ha prou velocitat és quan els avions cauen. Ara bé, la tracció de l'hèlix moguda pel motor dona velocitat a l'avió sempre que aquest vola horitzontalment o s'enfila, però és del tot innecessària quan l'aparell vola en sentit descendent, puix que en aquest cas el pendent és el que manté la velocitat de baixada del motor per a moure's.

Imaginem que s'ho farien, doncs, els avions sense motor per no caure si els calgués la presència d'aquest mecanisme per a conservar l'estabilitat. És clar que els planadors aprofiten per a elevar-se certs corrents d'aire favorables, però sovint aquests corrents desapareixen durant el vol i l'aparell es veu obligat a baixar en les mateixes condicions que ho faria un avió amb el motor aturat. Res, doncs, d'avions que cauen per haver-se's parat el motor. El que pot ésser que per una avaria de motor el pilot, preocupat, comet un error de pilotatge que faci caure l'avió, però en aquest cas l'avaría serà la causa remota de l'accident, no la immediata. També pot succeir que per avaria del motor l'avió es vegi obligat a aterrar en un terreny desfavorable i que llavors succeeixi l'accident, però tampoc en aquest cas la culpa directa ve de l'avaría del motor.

Per acabar de precisar la qüestió us diré que tots els avions en el moment d'aterrar baixen en vol planat i amb el motor tan a l'entorn que l'hèlix no exerceix cap tracció, i si el motor no es parat del tot això és degut a la conveniència de disposar-ne per si es presentés alguna circumstància imprevista que obligués a comprendre el vol una altra vegada abans de tocar terra o bé per corregir qualsevol error de pilotatge en el moment d'aterrar al camp. Sapigueu-ho, doncs; mai els avions no cauen pel sol fet d'haver-se aturat el motor.

EXPRES MODA Ronda de Sant Antoni, n.º 61
CAMISES DE SEDA, a 6 PTES.
GENÈRES DE PUNT - NOVETATS

El món al dia

Una companyia americana d'asseguracions acaba de fer una estadística molt curiosa sobre els accidents.

Resulta que hi ha set probabilitats de prendre mal un mateix a casa seva contra tres al carrer.

El més freqüent és la caiguda. Les catifes mal clavades, per exemple, en produeixen 17 vegades més que l'electricitat.

Als Estats Units, 120.000 persones es lesionen anualment caient dintre la banysera. Això vol dir que el sabó té bones qualitats i grans defectes.

Tornem amb els noms llargs.

Hi ha un producte que es diu: *Paramidobenzoyldiacetylaminooctilanolphydrochloric*.

En els nomencladors geogràfics estrangers trobem, també, noms remarcables: *gerdyssillogogoch*. Aquesta precisió pertany a una petita vila del país de Gal·les.

Un altre, no pas geogràfic. És el d'una emperadriu xinesa, llegiu-lo acompanyant-vos l'alt: *Tzu-hsi-tuan-yu-Kang-hsi-chao-yu-xiang-xeng-xou-kung-xin-hsiung-hsi-huang-tai-han*.

L'oficina dels objectes perduts al carrer de Nova York és un veritable museu de curiositats. El que els homes — i les dones, també, és clar — poden perdre és inimaginable.

Esmentem: un micro; un sac amb cines de lladre; un violí; un lot de gramítics xineses; una rastellera de dents artificials; un rellotge de pare; discos de gramòfon; un paquet amb roba interior, etc., etc. Però el rècord de pèrdues el baten els homes: al dipòsit novayorquí hi ha guardats... 27.000 paraigües d'home!

Amb motiu dels funerals del rei Jordi V, hom ha enregistrat prop de 1.126 quilòmetres de film, valent-se de 150 aparells de presa de vistes. L'endemà d'ésser filmades, aquestes pel·lícules podien ésser vistes a les sales de noticiaris d'Escòcia i d'Anglaterra.

LA GUARDIOLA

per MERCÈ PRODOREDA

—Fixa't que és guerxa. Queda't aquesta... és polida i té el capcric molt bon fet.

—Vull aquella! —va repetir una mica emmurriat, tot fent l'home.

El terrissaire va anar a cercar l'escala i abastà la guardiola, que per un voler de Déu no li va caure a terra, puix que es va partir un esglaó de l'escala. Amb el sotrac, la guardiola es va esglaiar tota, ella que era reposada i panxuda de mena.

L'aire del carrer, en sortir, va sobtar-la.

A la claror forana el noi li veié una tara: una petita berruga que caldria llimar, car la desmercejava en gran manera.

Quan ella va sentir el xisclet de la llima que esgarrinava damunt seu s'esgarrifà de cap a peus i li vingué

un gran enyorament de les coses que estimava. Estava enamorada d'un cantir vistós i ben acolorit que figurava un castell de flors, si bé qui li feia cas era el que representava una baraca valenciana amb el teulat marroí. Estimava els gots polsos embolicats als coves amb aquell paperot gris, i les delicades setrillers encadenades en un bell decantament. Si n'hi havia de coses a la botiga olorosa de romàtic... Els plats tan lluent i els pànerets del pa tan senyors...

Després de llimar la guardiola el noi va posar-la en una cambra fosca. Per companyia, embolicats uns espòsadors, un plomall i una mica matalassos. Però això no hauria estat res per a ella si no li haguessin entafolat la panxa deu centims durs i gelats que havien fet soroll de campanes en caure dins la buid.

Sovint el noi li embolia més cèntims, i la pobra guardiola inútilment s'escarrassava a suportar el dolor, creguent que un dia o altre li vindria l'alliberament, qui sap de quina banda.

Al final mai més no veuria el seu prestatge ni els cantirers enamorats.

Fins que un dia malastruc va esdevenir-li la cosa pitjor que mai no hauria gosat d'imaginar.

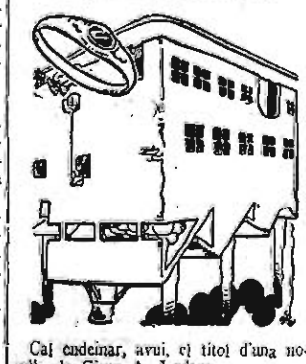
Una tarda, a l'hora foscant, el noi la va treure del seu rezer per dur-la a la claror del llum i va començar de burxar-la despatelladament amb un ganivet que tenia reons de terra d'esquelles seca al mànec.

Primer fou un dolor intens a l'esquena de la boca, després, una friblada a un costat; el ganivet furgava per dintre i ella s'estava cap per avall, que li venien tots els mals. Sortint uns quants cèntims i el noi la va tornar al seu lloc. Aquella nit la guardiola va somiar que uns botxins amb cucurulla la sacsejaven sense miraments. L'endemà va tenir una gran tristesa i més enyorament; que mai d'aquell seu passat tan ple de repòs. Quèia al seu lloc, estava a l'aguait

JEROGLIFIC

per NARCIS MASFERRER

Cal endemar, avui, el títol d'una novel·la de César A. Jordana.

Solució a l'anterior: "La mort i el diable"

L'han resolt els endevinaires següents: Berta Aubert i Barberi, Antoni Rosselló, que no signa, Jordi i Joan Antoni Cabestany i Bourquin i Carme Piera i Guivernau.

dels passos del minyó, i quan el sentia apropiat-se, hauria plorat si ulls baguets vingués. Ara només l'emprenava. L'emprenava tant que se sentia com embotida que no podia ni respirar.

Un altre dia va sentir una gran cridoria de quitxalla.

—Veniu, que ja és plena.

—Ha arribat l'hora de trencar-la.

—Que en podem comprar de barres de regaltesia; i de pistons i de sorpreses...

Irromperen set dimonis a la cambra dels embolics i catorze mans van agalar la guardiola.

—Val més que no la pitem. Buidem-la amb paciència i encara podrà tornar a servir.

—Ja està dit!

—Entesos.

Efectivament, enmig de gran xivarri, la guardiola va haver de suportar el suplici. La xavalla es feia gregas per sortir i calien tota mena de capgiraments per tal d'aconseguir-ho.

Quan tot just estava mig buida, cansats de la tasca, els nois van acordar deixar-la per aquell dia i reprendre-la més endavant.

Ella va veure, engrandit, el proper martiri i altíament va exclamar:

—Ah, noi Prou d'aquest color.

El crit es va sobtar tots i més sorpresos quedaren en veure que, com una esperitada, taltament com un gos aixalat a la cua, fugia rabent.

Si, senyor! Va fugir enmig de l'astorament dels nois, que ni retenir pogueren per a perseguir-la.

I ella, abans no capessin d'empaitar-la, s'enfilà d'un bot a la barana de l'escala i lliscà avall fins a caure damunt d'un cove ple de roba per estendre que semblava que l'hagués esperada per a fer-li més dolc el patir.

Com que el carrer era desert, es dirigí, arreconada ran de vorera, a la botiga del terrissaire. Però ja els cantirers havien estat venuts; els plats dormien i ningú no li feia bona rebuda, car tots eren oblidadissos de mena, perquè tenien sobrerera companyia.

Caminau xino-xano, per temença que els cèntims que porta dringessin. Un gos, en veure-la passar, vora seu, va bordar estereotip. Un gat bufà amb ràbia i enarçà el cos: se li va estereotipar la cua.

Va ésser prop de la font que va trobar el seu cantireu emblemàtic.

EL DETECTIU PETER. - CAPITOL XIII. - ENS APROPEM A LA CAPTURA?

—Ja cal que correm, si volem aconseguir-lo! — va dir En Peter, fugint com un esportista cap al taxi, que encara l'esperava. S'hi ficà dintre d'una revolada. El xofer va fer la pregunta que fan tots els xofers de taxi d'aquesta mena: «On?». «On?», «On signa, redoble!». El xofer va arrancar-se d'espatlles; després va barrinar-se el front amb l'índex de la mà dreta, i finalment va engegar el cotxe, que va arrencar en direcció a Barcelona. Quan feia dos minuts que corrien, Peter va esgarrar el taxímetre. Va fer un bot fins a tocar la vela del cotxe amb el cap, i va dir, mirant, va grinyolar: «Llumpas! Quinze pessetes seixanta! Pareu, pareu, que estic emocionat! Jo no puc més! Ai, ai! El xofer es va girar, i va mirar l'horitzó i va fer un gest amb el cap com volent dir: «Quanta paciència es necessita! Es ben boig, realment!», i, en lloc de deturar-se, va seguir endavant amb ganes de no fer-hi fins a Sant Boi. Però Peter es va posar seriós: «—Eh, mestre, penso que us he dit alguna cosa! Feu el favor de deturar-me a l'estació del Prat». En arribar a l'estació, el taxímetre ja marcava disset pessetes llargues. El detectiu va pagar-les, i entrà al vestibul, a fer cua davant la taquilla. El tren va arribar deu minuts després. Peter va pujar i es va assegurar en un còg de tercera, al costat de la finestrella. En arrencar el tren, va sentir com el cridaven de l'andana: «Va treure el cap per la finestrella, i, sorpresa, el qui l'anomenava era Pinki, que feia uns grans gestos i riava llavors com el tren arrencava. Això sí que no ho tolera», es va dir Peter. I sense pensar-s'ho més es va precipitar corrent corrent, cap a la plataforma. En ésser-hi, va veure clar que el tren, realment, portava una velocitat excessiva: per als qui, com ell, tenien ganes de baixar en marxa. Però va decidir-se i féu un salt. Després del salt el detectiu Peter va fer uns quants tombarelles, i, finalment, es deturà, camés enlaire, posició ben poc galdosa, certament, per a un home de la seva categoria. Es va aixecar, es va palpar tot ell assegurant-se que no s'havia trencat cap os, i va córrer a l'estació. El lladre, naturalment, ja no hi era. Però no devia ésser gaire lluny.

(Seguirà)

(Acabarà la setmana que ve)

Els esportius i la manifestació d'avui

Nombrosos seran en la diada d'avui els esportius catalans que acompanyats sota la bandera de llurs cercles i societats aniran a rebre homenatge a l'Honorable President de la Generalitat i els Consellers que tornen a Catalunya. En tan solemne diada no era possible esperar menys dels nostres esportius, tan atents sempre i constantment identificats amb tot el que significa vibració patriòtica i ciutadana, amb tot el que representa adhesió entusiasta als principis de Llibertat i Pàtria.

Algu ha suposat l'Esport allunyat d'aquestes manifestacions i no manca qui s'obstina encara en pensar que els esportius han de restar al marge d'aquestes coses. Criteri errat, que els fets s'han encarregat sempre de demostrar i que ho tornarà a ésser en la diada d'avui d'una manera rotunda.

Amb el retorn del President i Consellers de la Generalitat, amb el rebobrament de l'autonomia, resta establida aquella atmosfera d'aflicció que ens ha envoltat durant més d'un any. Tots els ciutadans se n'adonen i volen expressar avui d'una manera ostensible i que no doni lloc al menor dubte respecte de quin és llur pensar i sentir en l'hora present. Els esportius que tant pel fi que persegueixen amb llurs activitats com per l'ideal que els presideix cal considerar com a obrers privilegiats en l'obra generosa de la reconstrucció de la pàtria, se sumaran vibrants d'entusiasme a la grandiosa manifestació d'avui.

I és per això que en la següent de que sabem interpretar-les, els que redactem aquest full esportiu de LA PUBLICITAT volem expressar des de la nostra modesta tribuna als honorables President i Consellers de la Generalitat la joia que ens produeix veure's moviment entre nosaltres.

Frontó Principal Palace

AVUI, DIUMENGE
Tarda
GURUCAGA - ARDANZA
contra
ERDOZA - LIZARRIBAR
Mitja partit d'excursió:
AGARATZ - GUTIERREZ
contra
ISIDORO - TEODORO - URRESTARAZU
DILLUNS - Tardall Guàrdia II-Ba-
rcelona contra Góngora - Egozue II-
Nú: Góngora - Egozue contra Guàrdia II-
Elia II

Els partits d'aquesta tarda del Torneig de Lliga

El partit produït pel matx Espanya-Alemanya fa semblar el torneig que s'està celebrant com una cosa llunyana, una lluita ja liquidada, però no és pas així. Aquesta llarga competició és encara d'actualitat esportiva i no som pas a la meitat de la segona volta. Això vol dir que ens quedem molts dies per a parlar-ne i que de bell nou ens tornarem a apassionar pels partits que resten.

A Barcelona tenim aquesta tarda un Espanyol-Athletic de Bilbao que, pel segon lloc que ocupa aquest darrer club a la classificació, promet ésser una lluita interessant. Podríem donar per perdut aquest partit per l'Espanyol, si no fos que l'equip blau-blanc al seu camp, és un adversari difícil que pogueg vegades hi ha estat batut. Així és que malgrat la valua de l'equip visitant, res no fóra d'estrany que, per poca diferència, l'equip català es quedés amb els dos punts.

El Barcelona va a Sevilla a jugar amb el titular que per ara ocupa el darrer lloc de la puntuació. Si pogéssim en dubte el triomf dels jugadors barcelonins, ja no caldria que en endavant en fer el comentari d'abans dels partits, albiréssim cap possibilitat favorable per als blau-grana, puix que totes les altres competicions que ha de jugar encara, en el paper almenys, són més difícils que la que li toca disputar aquesta tarda.

A la segona divisió tenim el Girona que s'ha desplaçat a Jerez per a conèixer amb aquest equip. El resultat que obtinguin els gironins és de molta importància per a situar-se en bona posició des del primer moment i no cal dir com ens plauria que retornés vencedor, ja que és l'únic equip català que resta a la segona divisió.

Partits i arbitres per a avui

Torneig de Lliga

PRIMERA DIVISIÓ
Espanyol-Athletic Bilbao, Orduña.
Sevilla-Barcelona, Alvarez.
València-Madrid, Arribas.
Oviedo-Racing, Iturralde.
Hércules-Betis, Escartín.
Athletic Madrid-Osasuna, España.

SEGONA DIVISIÓ

Tanda final

Girona-Jerez, Soliva.
Múrcia-Zaragoza, Melcón.
Arenas-Celta, Hostaler.

Campionat peninsular

Primer grup (gallec-asturià)

Unión Vigo-Coruña, Gayoso.

Segon grup (Centre)

Valladolid-Sporting, Fernández.

Salamanca-Nacional, Torres.

Tercer grup (Basc)

Unión Irún-Baracaldo, Steimbo.

Erandio-Donostia, González.

Quart grup (Català)

Júpiter-Sabadell, Ermengol.

Badalona-Granollers, Vilalta.

Cinquè grup (Llevantí)

Cartagena-Gimnástico, Balibrea.

Sisè grup (Andalus)

Mirandilla-Malacitano, Medina.

Recreativo-Racing, sense designar.

Torneig de Lliga Catalana

Santboia-Europa, Ferrer.
Gràcia-Calella, V. Prada.
Terrassa-Sant Andreu, Cardiel.
Sants-Vic, Mallorquí.
Martorell-Horta, Pérez.
Manresa-Granollers, Santuliano.

SEGONA DIVISIÓ

Primer grup

Arenys-Illuro, Santorel.
Santfeliu-Mollet, Bertran.
Figueras-Colomencs, Simó.
Sant Cugat-Manlleu, Fernández.
Ripoll-Fortpiene, Salvo.
Santjoanenc-Malgrat, Puntis.

Segon grup

Móra d'Ebre-Dertusa, Oriol.
Ampostà-A. E. Lleida, Andreu.
Tarragona-Tàrraga, Costabella.
Lleida E. C.-Sant Sadurni, Laplana.
Martorell-Gimnástico, Solà (M.).
Catalunya-Reus, Pagés.

TERCERA DIVISIÓ

Primer grup

Gavà-Rubi, Hernández.
Prat-Hércules, Peris.
Català-Olesa, Bayes.
Poble Sec-At. Cornellà, Aicart.

Segon grup

Banyoles-Girona, Rivera.
Blanes-Popular, Oltra.

Frontó TXIKI-ALAI

AVUI: Tarda, a les 4
SAGARRO I ANGLITA
contra
MATILDE I TONI
Nú: a les 10'15
LUMI I AURORA
contra
CARMINA I LOLILLA

Equips probables per a avui

Espanyol. — Martorell, Pardo i Pérez; Green, Soler i Lecuona; Prat, Costa, Mandaliz, Edelmoro i Bosch.

Barcelona. — Iborra, Zabala i Araso; Pedrol, Argemir i Balmunya; Vantolrà, Polo, Raich, Fernández i Munlluch.

Athletic de Bilbao. — Blasco, Zabala i Ojea; Zubiet, Muguerza i Roberto; Gorostiza, Iraragorri, Bata, Gárate i Gerardo Bilbao.

Els jugadors Cuello i Juárez no podran jugar. — Ara resulta que la Federació Argentina sembla que no està disposada a autoritzar l'actuació a Espanya dels jugadors Cuello i Juárez. Hom diu que si bé els esmentats jugadors acabaven el contracte amb el "River Plate" el 31 de desembre, no per això quedaven lliures i es troben en la situació de rebèl·lia amb l'esmentat club per diferències entre ells i la Directiva.

L'equip alemany torna al seu país.

Ahí al matí va arribar a Madrid, procedent de Lisboa, l'equip alemany de futbol, el qual s'ha dirigit tot seguit a l'Aeròdrom de Cuatro Vientos, on els esperava un avi de la Luft Hansa, en el qual han emprès el retorn al seu país.

L'avió ha desplegat el vol a un quart d'onze del matí, i a tres quarts de dotze passava per Lleida camí de Marsella, des d'on reprendrà el viatge per tal d'arribar a primeres hores de la tarda a Frankfurt.

Aquesta tarda, a les Corts.

Aquesta tarda, a les quatre, celebraran un partit amistós el primer equip del C. E. Olímpic i un altre de la mateixa categoria del F. C. Barcelona. L'entrada estarà reservada als socis i llurs famílies dels Clubs contendents. Durant l'encontre es donaran notícies del partit de Lliga que a la mateixa hora jugaran a Sevilla l'equip titular i el F. C. Barcelona.

Temes excursionistes

Una joia arqueològica abandonada

Sant Sebastià dels Gorgs

Es furgant, avui encara, després dels seixanta anys i escaig de la pràctica de l'excursionisme a Catalunya, que en els pontants de les entitats del ram hom hi descobreix coses noves, millor dit, coses velles però passades per alt als nostres homes d'estudi i per tots aquells que diuen vetllar pel patrimoni artístic-arqueològic de la nostra terra.

Ens referim a un article aparegut en el butlletí d'una entitat excursionista de la barriada graciense, el qual article és signat pel nostre amic Ricard Marín i Alberó, intitulat "Els llocs oblidats. — Sant Sebastià dels Gorgs". Remarquem el subtítol de "Llocs oblidats". Aquest mot a seques, i que en vol dir de coses! I més tenint en compte l'interès posat avui per a revaloritzar els nostres monuments arqueològics.

En l'article és indicada la situació topogràfica de Sant Sebastià dels Gorgs: un barri de cases pertanyent al Múncipi d'Avinyonet, comarca del Penedès amb comunicació per sengles carreteres que menen a Vilafraça i a Sant Sadurn d'Anoia. El camí més curt, però, per a anar-hi, és el de carro que porta a La Granada. I és al bell mig d'aquest nucli de cases de Sant Sebastià on hi ha enclavada l'església, que havia estat, antigament, un Priorat de monjos de l'Ordre benedictí, la qual depenia del monestir de Montserrat. Del primitiu temple romànic se'n conserven encara la portalada, el campanar i un tros de claustre.

Es fa una detallada descripció de la portalada fent-ne sobresortir el timpà, en el qual hi ha un relleu que representa el Pantocràter en actitud de benedir, i un àngel a dret i esquerra agenollats. Segueix la descripció d'un arc esculpit, en forma de fullatge, els àbacs amb fulles d'aur, i de les dues mènsules que aguanten el timpà, que diu són dues figures que representen, la de la dreta, un home ajupit, i la de l'esquerra, un quadrúpede amb testa humana, pres entre les urpes d'un gran ocell. De la façana poca cosa en diu, puix es palesa que ha estat objecte de posteriors restauracions.

En parlar del claustre fa ressaltar que és solament una ala de l'antic claustre romànic. Formada de tres arcs centrats amb dues columnes, els capitells de les quals estan en bon estat de conservació, i que llur imatge és força vistosa. Amb referència a aquests claustres, diu textualment: "... el pati on està enclavada aquesta modesta, però valerosa joia arqueològica, despulla d'un monument representatiu de l'art romànic del segle XII, és un pati que "serveix de cort i estable...". Gables nords i vells, caixes, tot allò està amuntegat... Grosses teranyines pengen dels arcs del claustre i dels capitells. Tot és brut i polsós...".

En parlar del campanar, indica que és una alta torre quadrada, que conserva les traces del primitiu estil, i que les dues campanes que hi ha, l'una fou fosa a Reus, l'any 1782 i l'altra a Barcelona en 1832. I quant a l'església, esmenta que és el menys notable d'aquest antic cenobi, puix presenta una sola nau amb volta apuntada, sostinguda per mitjà d'una faixa de pedra adossada al mur.

El retale major, pintat d'una taula, és del segle XIV, completament malmès gràcies a una renovació feta l'any 1851. De l'altar de la Mare de Déu del Roser, diu, també va sofrir renovació, però encara en restà més malparat que el retale major. Acaba l'article descrivint uns sepulcres gòtics, que es troben dins la sacristia, en un dels quals hi ha, amb motiu de la seva obertura, la següent inscripció: "Los Priores de este Priorato abrieron año 1785 y en ellos no havia sino varias calaveras y huesos".

Aquest singular llenguatge, fa notar el senyor Marín, pertany a una època en la qual l'abaciat del monestir de Montserrat, estava sota l'hegemonia de la congregació de "Sant Benito el Real" de Valladolid i sota l'influència del poder reial.

Es dones una veritable llàstima que una obra arqueològica com la ressenyada ens resti abandonada d'aital forma i més estant tançada al culte des de la molts anys, cosa que permet als actuals llogaters fer servir el claustre i la rectoria com a llocs comuns.

Amb la modesta aportació d'excursionistes catalans hem ajudat a la realització de tot quant en profit de la catedral dels nostres monuments arriera és força vistosa. Amb referència a aquests claustres, diu textualment: "... el pati on està enclavada aquesta modesta, però valerosa joia arqueològica, despulla d'un monument representatiu de l'art romànic del segle XII, és un pati que "serveix de cort i estable...". Gables nords i vells, caixes, tot allò està amuntegat... Grosses teranyines pengen dels arcs del claustre i dels capitells. Tot és brut i polsós...".

Per a remeiar aquests estats d'abandó, tenim un suggeriment, el qual donarem oportunament, quan la Conselleria de Cultura de la Generalitat funcioni amb normalitat.

Josep BARRILLON

Llastimos aspecte del claustre de Sant Sebastià dels Gorgs

ABANS D'AHIR A PARIS

MAURICI HOLTZER CONSERVA EL TITOL EUROPEU EN BATRE PARISIS PER PUNTS

A la Sala Wagram es disputà el combat vàlid per als títols francès i europeu dels pesos plomes, entre el campió Holtzer i l'aspirant Jo Parisis.

El matx fou seguit amb expectació pel nombrosíssim públic que emplenava totalment el local.

La lluita fou aferrissada des d'un bon començament, car Parisis oposà una resistència molt més ferma del que era d'esperar. En moltes repeses, fins i tot fou Parisis el que portà la iniciativa, obligant el campió a emprar-se amb coratge i gran energia.

A comptar de mig combat enllà Holtzer anà trobant la distància que més li convenia, i s'escriví en director.

A la desena represa es llançà el campió a un atac boig i acorralà Parisis sense deixar-lo quasi bellugar-se. Fins a la fi del matx Parisis s'aguantà en peu gràcies als seus dots d'encaixador i al fet d'haver-se tancat en una defensiva desesperada.

En acabar la lluita Holtzer fou declarat vencedor, seguint, per tant, en possessió dels títols de campió de França i d'Europa.

En la mateixa vetllada Kid Janas vencé Marín en una lluita durament disputada.

EL MATX KID BERG - WALSH AJORNAT. — El matx que havia de celebrar-se el 5 de març entre Kid Berg i Walsh per al títol anglès dels lleugers ha estat ajornat. Hom diu que la nova data ha estat fixada per al dia 19 del mateix mes.

STEELE VENCEDOR DE STUHELY. — Fred Steele, en un combat celebrat a Los Angeles vencé Young Stuhley per punts a deu repeses.

HOUGH VENCÉ STRONGBOW. — El campió del sud d'Anglaterra Frank Hough vencé Jack Strongbow per inferioritat a la quarta represa.

TRIOMF DE MILSE BELLOISE. — El pes ploma Milse Belloise ha vençut per punts Normont Quarles després d'un combat interessant, durant el qual el domini de Belloise fou clar.

Excursionisme

ACTIVITATS DE LA SECCIO D'EXCURSIONS DE LA E. P.

CURSETS. — Acabat el curs de primeres cures, que ha estat seguit amb molt d'interès per un crescut nombre de persones, es prepara actualment l'organització d'un curs de cuinaria excursionista, que se celebrarà pròximament, a càrrec del company Palau. Oportunament es donaran a conèixer detalls concrets i data de celebració d'aquest nou curs.

CICLE MONTSERRAT EXCURSIONISTA. — Amb l'objecte de divulgar les belleses de la muntanya de Montserrat, principalment en la seva part occidental, poc coneguda, s'ha organitzat per a celebrar-se el vinent mes de març, dels dies 15 al 31, un cicle que comprendrà sessions de projeccions, conferències sobre escalades, una exposició integrada per fotografies de les millors perspectives del Montserrat, gràfies amb el marcat dels camins que a

EL BARATO

Demà començarà la venda dels

TROSSOS

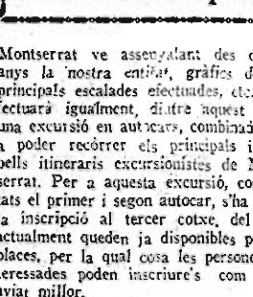
que s'han produït durant la

QUINZENA BLANCA

Aquests Trossos podrien vendre's per partides i a millor preu als Revenedors, però EL BARATO ha preferit destinar-los

a benefici del públic marcant-los a preus de regal

SENYORES: aprofiten aquesta OCASIO...

interessant detall, els corredors Lévél i Lessuer.

Level, segon de la Volta a Suïssa de 1934, figura destacada en les darreres voltes a França i gran revelació en les pujades, desbordant als Alps Vietto i altres grimpadors. Classificat tercer a la Mont Agel, el diumenge passat, Lessuer, classificat setè a la mateixa prova.

Lluita

LA CINQUENA JORNADA DELS CAMPIONATS SOCIALS DE L'A. E. P.

Divendres tingué lloc la cinquena sessió dels Campionats Socials de Greco-romana que celebra la Secció de Gimnàs i Esports de l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

En el pes gall, Brunet A., molt enèrgic, vencé Hernández al cap de 2'12" i 55". En la divisió dels ploma, Salabert bat Corrons, al cap de 8'11" i 432. Tots dos van fer una bona lluita, i Sala vencé Brunet G. al cap de 3'39" i fou batut per aquest al cap de 25" de la represa. En la categoria dels lleugers, Bernal, al cap de 43" i 154, s'emportà la victòria damunt Banyos. Finalment, en el pes mig mitjà, Ribá, el qual es defensà amb coratge, perdé amb Estraguer al cap de 2'56" i 150.

Basquetbol

AQUEST MATI NO SE CELEBRA RA CAP ENCONTRE

La Federació Catalana, per tal que hom pugui assistir a l'acte de rebre el president de la Generalitat i Consellers, ha decidit suspendre tots els encontres que haurien de disputar-se aquest matí.

A la vetlla d'esser mare...

...l'alegria que tota dona sent, i el seu entusiasme en fer els preparatius per al futur nadó desapareixen si en el curs de l'embaràs té ardors d'estómac, vòmits, etc., per la qual cosa menja poc i es troba debilitat. Un medicament de confiança, que alleugix els vòmits i totes les molèsties de la digestió a les primeres dosis, és

ELIXIR ESTOMACAL

SAIZ DE CARLOS

Atletisme

DAVANT EL CAMPIONAT PENINSULAR DE CROSS

Castella ha fet públic el seu equip

La Federació Castellana d'Atletisme ha fet públic l'equip que ha de representar-la en el vinent Campionat Peninsular, el qual és el següent: J. i M. Meneses, Bernau, Hernández i Solà, del Madrid F. C.

Ramos, F. Solà i Olmos, de la Ferrovària.

Escuri, Cucurull i Fernández, de la Cultural.

Falta completar l'equip amb altres atletes de categoria inferior.

Paper de Fumar

Marfil

El Primer entre els Millors

PROGRAMES DEL CAPITOL. Una escena de "La destrucció de la xurma", un vigorós episodi de la lluita contra el crim.

LES ESTRENES

Femina: "PETER" (Universal)

Film en alemany. — Productor: Joe Pasternak. — Argument: F. Josephson. — Director: Hermann Kosterlitz. — Fotografia: S. Riben. — Decorats: M. Vicens. — Música: N. Brodski. — Intèrprets: Franziska Gaal, F. Bressart, Hans Jaray, Otto Wallburg, Etha von Stern, A. Pointner, L. Roth, Imre Raday, H. Richter.

Franziska Gaal té una simpatia extraordinària. És una de les figures més impatiqües del cinema actual. Té un oïstre d'una lluminositat prodigiosa. I els ulls immensos i magnífics, brillants somrients. I una boca blanquíssima que quan s'obre per a riure sembla que s'obrin les portes del cel. El seu art és compost d'espècies picants. Té molta gràcia i molta sal. És viva i maliciosa, intencional.

Aquesta noia necessita un d'aquells directors que saben el secret de fer films legers, alegres, graciosos, somrients, i... Que concixin el valor de la ve-

ASTORIA
UN DOBLE PROGRAMA RADIO
TRECE MUJERES
Una cinta intrigant i misteriosa, que revela els secrets de les forces ocultes, amb IRÈNE, BILLYE, Ricardo Cortez i MYRNA LOY.

PROYECTOR
DEMA, EL COLISEUM estrena un film Paramount deliciós: "Atenció, señoras". És tracta d'una comèdia alhora alegre i sentimental, en la qual els episodis d'humor alternen amb les escenes romàntiques, descabellades amb la màxima espiritualitat i fluidesa. L'heroïna d'aquesta comèdia és una telefonista l'orella fina de la qual sorprenen tots els secrets que li convenen, adiuha les aventures sentimentals de l'èlegic del seu cor. El film ens demost-

locitat del ritme i de la delicadesa del somris. Durant la seva curta carrera, Franziska Gaal ja n'ha trobat algun d'aquests.

Però darrerament l'han posada a mans de directors que són mestres en l'art insuperable d'insistir, que per dir quatre coses necessiten tots els mots del diccionari cinematogràfic, que fan forçar els gestos i exagerar la dicció, directors fèrreus i encarnats. "La marota", ahir, i "Peter", avui, confirmen el que acabem de dir.

"Peter" és una obra lenta i ensopida, sense vida ni agilitat, ni gota d'impresit, per tal com a les primeres esgences ja envenimem el desenllaç. De més a més, la còpia que projecten, com la de "La marota", o és un contraltipus o està tipa de córrer per aquests mons de Déu, perquè té una foscor que inunda tot el film de desagradable sordidesa.

Naturalment "Peter", malgrat els defectes esmentats, es ven amb gust. Perquè Franziska Gaal és una de les personalitats més absorbents del cinema, subjugadora, domina pel poderós ascendent del seu art, i omple constantment el lleng amb la seva gràcia, la seva simpatia, la seva frescor, la seva espontaneïtat, la seva senzillesa i la seva sinceritat.

S. G.

PROYECTOR
DEMA, EL COLISEUM estrena un film Paramount deliciós: "Atenció, señoras". És tracta d'una comèdia alhora alegre i sentimental, en la qual els episodis d'humor alternen amb les escenes romàntiques, descabellades amb la màxima espiritualitat i fluidesa. L'heroïna d'aquesta comèdia és una telefonista l'orella fina de la qual sorprenen tots els secrets que li convenen, adiuha les aventures sentimentals de l'èlegic del seu cor. El film ens demost-

Cinema Catalunya
Demà, dilluns, tarda
Sota el distintiu de "La torxa dels èxits"
Estrena a Espanya

Pau HERTOGS
EL GATO MONTÉS
LEBRON Victor M. HERAS
Según la popular ópera del MAESTRO PENELLA
Direcció: ROSARIO PI

La primera pel·lícula realista, per la profunditat del seu tema, que ha produït el cinema espanyol.

Altres figures del repartiment: MAPY CORTES, JOAQUIN VALLE, CONSOL COMPANY, BARAJAS, RUEDA i els nous ENRIC CASTELLON i EUGENIA G. ROCA.

EL GATO MONTÉS
Es el film de les multituds, perquè parla amb el llenguatge de la veritat, sense espanyolada, i amb valentia.

DEMA, TARD, ESTRENA
COLISEUM
UN DOBLE PROGRAMA DE CALIDAD
ATENCION SEÑORAS
No es una comedia sino muchas en una sola
con **CARY GRANT** **FRANCES DRAKE** **EDWARD HORTON** **CHARLES RAY** **ROSITA MORENO**
Amenaza
con **Gertrude MICHAEL** **Paul CAVANAGH**
AVALADO POR EL SELLO DE **Paramount**

PROGRAMES DEL CAPITOL
"La destrucció de la xurma"
UN EPISODI VIGOROS DE LA LLUITA CONTRA EL CRIM

Per més que faci un criminal no pot aconseguir mai esborrar els seus senyals digitals. Tota temptativa de fer-los desaparèixer cremant-los, tractant-los amb algun àcid o de qualsevol altra manera, és sempre infructuosa, puix que els senyals reapareixen per a fer-se encara més clars davant dels ulls d'un perit.

Aquesta no és més que una de les fases dramàtiques de la caça de criminals que descriu "La destrucció de la xurma", el sensacional film Reliance que presenta el Capitol, en mostrar l'ènergica campanya del Govern Federal dels Estats Units contra el "gangsterisme".

Amb la col·laboració de l'antic "as" del Servei Secret Nord-Americà, capità Don Wilkie, el qual ha actuat de supervisor dels detalls tècnics, aquesta producció de Harry M. Goetz i Edward Small, que compta per a la seva interpretació amb artistes tan notables com Richard Arlen, Virginia Bruce, Alice Brady i Bruce Cabot, és

la primera pel·lícula que descriu fidelment i detalladament la labor realitzada pels funcionaris del Departament de Justícia dels EE. UU. en la persecució i captura dels criminals de professió.

Les incidències a què dona lloc la caça del temible cap d'una banda de "gangsters", que per la seva activitat i organització constitueix el malson de la policia que cada Estat de la Unió Americana sosté, i que exigeix l'actuació directa dels agents federals amb jurisdicció a tot el territori l'angui, són altament interessants i emotives i captiven per complet l'espectador.

DEMA ESTRENEN també tres locals més. El Catalunya presenta "El gato montés", amb Pablo Hertzogs com a protagonista. Al Fantasia veurem "Mimi" amb Gertrude Lawrence i Douglas Fairbanks, fill. I el Capitol estrena "La destrucció de la xurma", film punyent al qual ahir dedicàvem un "projector".

ACORDS D'UNS EMPRESARIS

Telegrames de protesta

Els empresaris de la majoria de cinemes de Catalunya estan molt indignats. Segons ells, el director d'una casa americana establerta a Barcelona i tot l'alt personal de la qual és estranger, els fa objecte d'un tracte digne d'un colonitzador que opera en país conquistat. Davant aquesta actitud, que ells qualifiquen d'insultant i vergonyosa, han pres decisions transcendents. Una sèrie de reunions han determinat llur unió i uns acords que resumixen els telegrams adreçats al president de la central de Nova York de l'esmentada casa i que reproduïm a continuació:

"New York. — Amèrica, 25-2-36. Metrofilms the President of Board.

La representació empresarial Barcelona abans d'apellar als poders públics en protesta de l'actitud insultant i vergonyosa del seu representant, senyor Edelstein, donada la nostra condició de ciutadans de la lliure Catalunya, demanem el seu rellevament i investigació de tots els procediments indignes apella el dit senyor per vexar empresaris. Estem en peu per tal de defensar la nostra dignitat ofesa. De no obtenir ràpida satisfacció ens dolria haver de creure la casa Metro identificada amb procedir tan botorós.

El Comitè, format pels cinemes Aliança, Arnau, Arcnes, Astòria, Avinguda, Balleu, Bosc, Broadway, Capitol, Comtal, Xile, Delicias, Excel-sior, Frigol, Florida, Gavarre, Mundial, Núria, Odeon, París, Principal, Rovira, Smart, Select, Liceu, Colom, Trianon, Metropol, Volga, Walkyria, Victòria, Retir, Fortuny, Mercantil, Fantàstic, Royal i Miria.

"Metrofilms to the President of Board. — Nova York, 27-2-36. Prestem suport actiu a les nostres companyies i fem nostre cablegrama dia 25. Si abans quaranta-vuit hores no obtenim satisfacció començarem campanya premsa, judicial, sindical i autoritat.

Cinemes Entença, Colom, Monumental, Victòria, Guimerà, Tetuan, Manon, Galvany, Ibèric, Olympia, Doré, Principal, Imperial, Euterpe, Cervantes, Quintana, grup Zaragoza-Tatger-grup Badalona, Bohème, Es-plugues, Sant Cugat i cent vint-i-cinc cinemes de petites ciutats."

L'EVOLUCIO DEL CINEMA
ELS COLORS NATURALS
EN RELLEU
I LA TERCERA DIMENSIO
ACONSEGUITS

PER FI!

RADIO FILMS anuncia la presentació d'aquest magnificatment que assenyala una nova era en la Cinematografia, per al

DIJOURS VINENT, dia 5
a les deu de la nit

dedicada a tots els artistes residents a Barcelona i patrocinada pel CIRCOL ARTISTIC

LA FERIA DE LA VANIDAD
sub **MIRIAM HOPKINS** **FRANCES DEE** **CEDRIC HARDWICKE**

Un film RADIO... Naturalment!
Preu per a aquesta memorable Vellada d'Art: 10 ptes. butaca (impostos inclosos).

PROGRAMES DEL COLISEUM. Cary Grant i Frances Drake, protagonistes de la divertida comèdia Paramount "Atenció, señoras!"

Urquinaona: "A TRAVÉS DE LA TEMPESTAT" i "L'ALEGRE MENTIDA" (20th. Century-Fox)

"A través de la tempestat" és la tècnica moderna al servei de la simplicitat i de l'emoció. És un film vibrant de coratge, d'humanitat, de generositat.

Oposa dues estacions —primavera i hivern— del camp. Personatges simples, cànids, recres, viuen al sol una existència feta de mil petites felicitats, de mil petites alegries. La neu, el fred, porten amb ells una duresa més gran dels cors, una exageració en la severitat.

L'ànima puritana d'Amèrica inunda tot aquest film simple com la vida, ric en emocions de tota mena.

Film sorprenent aquest, perquè els seus herois defensen amb una mena de brutalitat ingènua llur tendre amor. Rochelle Hudson encarna amb candor emocionant l'heroïna, és un símbol colpidor de la dona afeblida perquè ha pecat. El seu company, Henry Fonda, té una força viril, una bellesa i una s'admirable.

s'ha quedat sense un cèntim, es disposa a partir, però la convencen d'assistir a una festa de caritat on Lederer, rgaparegut, li promet la presència d'un príncep com a promès.

Ple de galons i de medalles, no guien a acusar-lo d'impostura i a empresonar-lo... El desenllaç? Té lloc inesperadament en un ascensor.

William Wyler ha dirigit amb molta cura i molt d'humor aquesta fantasia deliciosa interpretada, ultra Francis Lederer i Francis Dee, una de les parelles més simpàtiques que hem vist al lleng, per Beneta Hume i Akina Tamiroff.

"L'alegre mentida" és un film encisador... Frances Dee que acaba de guanyar una bona quantitat al "sweepstake" —qui preten que no es treu mai la rifa?— s'ofereix unes alegres vacances a Nova York.

Installada en un gran hotel, coneix Francis Lederer, un príncep que hi treballa d'incògnit per a conèixer els secrets de l'hotelleria. Considerant que Lederer li ha faltat el respecte, Frances Dee aconsegueix que l'acomodini.

Gràcies al consell del seu país, Lederer és reintegrat a l'hotel, hi retroba Frances Dee, li ensenya amb una ironia finíssima els principis del bon to i la sedueix amb tanta traça que la noia accepta d'acompanyar-lo a un restaurant italià.

El consell, tement un escàndol, fa segrestar Lederer, i Frances Dee, que

la primera pel·lícula que descriu fidelment i detalladament la labor realitzada pels funcionaris del Departament de Justícia dels EE. UU. en la persecució i captura dels criminals de professió.

Les incidències a què dona lloc la caça del temible cap d'una banda de "gangsters", que per la seva activitat i organització constitueix el malson de la policia que cada Estat de la Unió Americana sosté, i que exigeix l'actuació directa dels agents federals amb jurisdicció a tot el territori l'angui, són altament interessants i emotives i captiven per complet l'espectador.

CINEMA ESPANYOL

Pau Hertzogs, cavallista en "El gato montés"

Es sabut que l'artista que vol introduir-se a la constel·lació d'estrelles cinematogràfiques ha d'ampliar les seves naturals condicions.

Un actor o un cantant que en la seva actuació teatral bagi consolidat la seva fama per la mètrica amb què ha interpretat sempre l'especialitat a la qual s'ha dedicat, per a donar el pas decisiu envers el cinema i mantenir la seva suprema categoria de primera figura no es pot acontentar amb dir o "cantar" molt bé; ha de fer quelcom més, car al lleng ha de viure, amb la màxima naturalitat, la vida real del personatge que interpreta.

Pau Hertzogs, l'aplauït cantant, així ho ha entès, i per a poder interpretar el paper de "Juanillo", en l'adaptació cinematogràfica de la popular òpera espanyola del mestre Penella "El Gato Montés", ha practicat l'esport de l'equitació, i hi ha obtingut un domini perfecte, com posa de manifest en el transcurs de la dita pel·lícula, on es pot posar al costat dels més famosos cavallistes que tantes vegades hem vist aparèixer a les pel·lícules americanes.

El éxito más glorioso DE FRANZISKA GAAL
PETER
Una alegre pel·lícula per als que volen divertir-se

CAPITOL
Demà, dilluns, estrena
CONTRA LA CORRUPCIO POLITICA! CONTRA ELS SEGRE-TAMENTS! CONTRA L'AUDACIA DELS GANGSTERS I L'ASTUCIA DE LLURS DONES!
UN CRIT DE CIUTADANIA!

LA DESTRUCCION DEL HAMPA
RELANCE PICTURES PRESENTA
CON **RICHARD ARLEN** **VIRGINIA BRUCE** **ALICE BRADY** **BRUCE CABOT**
LOS ARTISTAS ASOCIADOS
AVUI: Matinal, a les 10'30. Preu únic, 1 pesseta
Tarda: sessió continua de 5'30 a 12'30
BARRERAS INFRANQUEABLES
per **PAUL MUNI** i **BETTE DAVIS**
EL MISTERIO DEL CUARTO AZUL
per **ELSE ELSTER**

Casa especialitzada únicament en el conreu de
Cactus i Plantes Grasses
Cinco-centes espècies en conreu
GRANS COL·LECCIONS
I ASSORTIMENT

J. Santamaria Magriñà
Viladota de Vilacoba, 3. - Telèfon 74833
BARCELONA

Organització professional

Cal triar la professió segons les aptituds físiques

El gran problema no està a triar, sinó a triar bé. I abans d'emprendre estudis costosos o un llarg aprenentatge, cal saber, primer que tot, si el propi cos té les qualitats necessàries de força, salut i bellesa (la bellesa juga de vegades un gran paper) per triomfar en la professió desitjada.

En tot examen preliminar d'orientació professional, el metge ha d'esser consultat en primer lloc. Passarà revista, en tots els detalls, el cos que ha de treballar. Aspecte físic exterior, estat intern, funcionament de tots els òrgans; cal que no oblidis res.

Tots els oficis, sortosament, no exigeixen una força extraordinària, sobre tot les ocupacions reservades a les dones. És molt rar, en efecte, que una dona es dediqui a ésser camaller, boxador, etcètera.

Però, desgraciadament, hi ha treballs molt durs als quals de vegades està sotmesa. Una dona de fer feines, per exemple, fa sovint grans bugades, frega el terra, desplaça mobles pesats, i això del matí al vespre. Necessita un cor sòlid i bons músculs, si no treballa lentament, i s'exposa a ésser acomiadada, o, el que és pitjor, cau malalta, potser per no aixecar-se més.

Si teniu, doncs, feblesa muscular, no sigueu bugadera ni plaxadora, però podeu ésser cosidora, modista; renunciieu a filar o desbarbar en una fàbrica, però podeu aspirar a ésser empleada d'oficina o de magatzem. Si desitgeu exercir una professió liberal, molt bé: totes us seran permesses, excepte el professorat de gimnàstica i la carrera de ballarina.

Per a una dona la manca de força no és, doncs, un gran mal. Per a un home tampoc no és gaire més enutjós, car els oficis d'hèrcol no són pas tan nombrosos com això. Evidentment no podrà ésser ni bus, ni bomber, ni agent de policia, ni matador en un escorxador. No serà tampoc ni forner, ni moliner, però podrà ésser pastisser o confiter. No el veig fenyent, tallant els arbres en els boscos, però el veig herbolari o horticultor en un jardí.

Que vol entrar en una impremta? Haurà de renunciar als oficis d'impressor, litògraf, fonedor monotipista, conductor tipogràfic, però podrà fer els de tipògraf o gravador. No serà pintor de parets, però podrà ésser pintor decorador. En cada branca, com podeu veure, podrà trobar la professió segons la seva conveniència. Només li caldrà saber quin especialista haurà d'evitar.

Però ja no és igual pel que es refereix a la salut. La manca de força no és un mal greu; la manca de salut és molt més greu.

En aquest punt cal ésser molt prudent. A cada defecte físic, a cada malaltia, a cada feblesa de qualsevol part de l'or-

Un model espe-
lectores de LA
(Creació MARTI)

Una interessant combina-
ció-enagras que modela el
cos perfectament, és la
que presentem avui, el
model de la qual, gràcies
a l'habilitat de la
interessada i amb el
dibuix dels patrons ad-
junts, amb les seves ins-
truccions, podrà tallar-se
i confeccionar-se sense
cap dificultat.

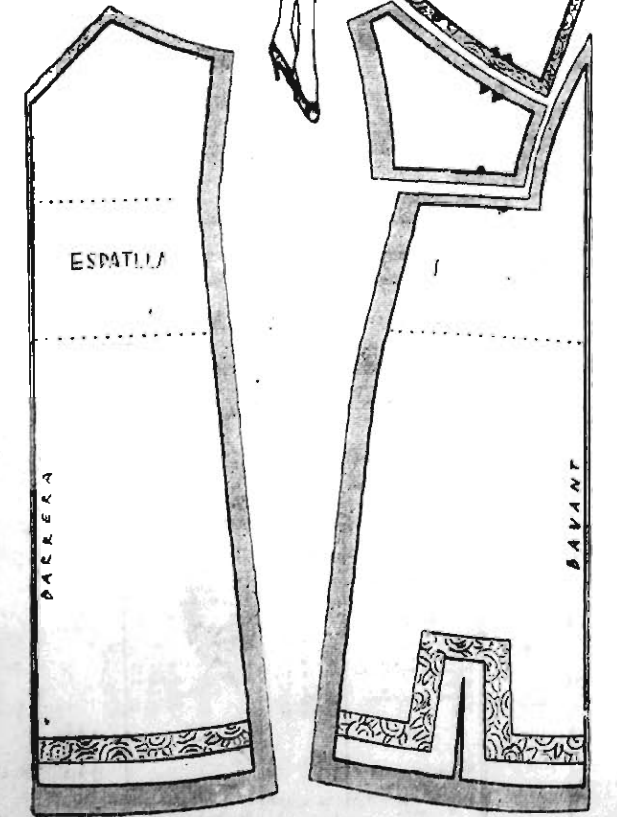
Aquesta combinació va

cial per a les
PUBLICITAT
DE GILI]

adornada amb puntes i
pot tallar-se amb la tela
de blaus. A la part del
davant porta dues obre-
tures.

Presentem els patrons
amb la tela ja tallada,
a fi que serveixin d'orien-
tació sobre la manera
com ha de tallar-se, di-
recció del teixit i cos-
tures necessàries per a la
confecció.

LADONA I LA LLAR

VESTITS DE NUJIA

a) Si voleu un vestit de núvia ben senzill escolliu aquest model molt simple i sense cua, de "crêpe" setí. Les pletes obertes exampen el vestit als costats i darrera. Les mànigues, molt amples a baix, van unides a la peça de l'escolt que subjecta un passador. Un cinxell treballat amb perles marca la cintura. El vel de randes va recollit sota una diadema de grans perles.

b) Aquest model és de seda mat. La faldilla cenyida fins a genoll porta incrustats amples plets. La cintura, el coll i els punys són fets de guirlanda de tarongina en harmonia amb la diadema del pentinat.

c) Aquest vestit de núvia és apropiat per a una noia alta i esvelta. La línia "princesa" s'obre formant una rodona. Un cinxell de la mateixa tela va nuat a la cintura. Aquest vestit es fa amb randa brodada amb plata. El vel de puntes va subjectat per una corona de trenes i guarnit amb dos poms de tarongina. El coll, rígida, acaba en un volant que ressegueix l'escolt carrat.

d) Esplèndid vestit de puntes amb àmplia faldilla perllongada per la cua. Cinxell molt llarg de setí nuat a la cintura. Coll amb una randa de randes fent joc amb els dels punys.

e) Aquest altre vestit és de "crêpe" setí emprat per totes dues cares. La casaca, oberta, de revers vorejada de brillant. L'amplada de la faldilla és dona davant per mitjà de plets incrustats. El vel va retintut per una tira rígida de setí brillant.

L'hivern toca ja a la fi; per tant ja gaudim en el nostre clima d'un bell temps primaveral.

Aquesta bonança provoca la vegetació de moltes plantes, entre elles els cactus i totes les altres plantes grasses. Cal, per consegüent, aplicar els treballs adequats al cas a fi que les plantes aquestes de què disposi cada aficionat prenguin el major desenvolupament possible.

Es molt convenient que així que es noti que la planta comença a despertar del seu ensonnament hivernal, cosa que es veu tot seguit per la seva tendror a l'alt, o bé en altres, com les Opunties, per allà on elles acostumen a brotar, és molt bo de canviar-les a un test més gran i renovar-les la terra. S'aconsegueix així de donar un nous elements de vida a les plantes, que elles infatigablement aprofiten tota la temporada de creixença, a la qual sol estendre's des d'aquest temps fins a les fortes calors, i de darrers d'agost fins als primers freds, exceptuant-ne algunes que ho fan sense interrupció.

Un bell exemplar de "Cereus Hoppe-testendii" entre diverses Opuntias. Jardí del senyor Macaya a Barcelona.

Bo és tornar a recordar que les torretes que emparem han de tenir uns grans forats de desguís, circumstància que no deixarem mai prou de recomanar per la gran creença que hi ha que amb un petit foradet ja n'hi ha prou. I també de no usar testos envernissats o bé esmaltats, així com també de porcel·lanes i altres materials; tot el que no sigui terra cuita és inadequat, i cal rebutjar-ho: solament es podrà fer servir de cobertora al bon test col·locant aquest dins per obtenir un més bon efecte decoratiu.

La forma dels testos ha d'esser, com ja hem dit, una vegada, molt més ampla que no pas alta per als Cactus que no s'enlairen. Les torretes altes i estretes les reservarem per als de gran alçada.

Espolsarem tota la terra que bonament ens pugui caure d'entremig de les arrels. La terra que traurem és ja exhaurida, perquè la planta ja n'ha tret totes les substàncies que assimila per al seu sosteniment. La terra que emparem de nou serà nova, i tan rica d'adobs orgànics com sigui possible.

Cal vigilar bé si hi ha pugué blanc a les arrels. És aquesta una plaga molt corrent i de la qual, malauradament, és fa molt poc cas, i és el motiu pel qual es moren un gran percentatge de les plantes conreades en test. Aquesta malura es nota següentment per un gran nombre de punts blancs llançosos arxats a les arrels i als voltants del test que queda buit. Si trobem les arrels de la planta així, espolsarem tota la terra possible, i següentment de plantada li donarem una lleugera preparació d'insecticida a la primera regor. Die lleugera per no malmetre les arrels, perquè s'ha de tenir en compte que en raspar-se la terra de la preparació, aquesta pro-

dueix un efecte molt més destructiu, més feble.

Si emparem les mateixes torretes que amem buidant per les altres plantes, les netejarem ben bé abans d'usar-les, perquè les parets notarem molt de pugué blanc també incrustat, que ràpidament envairia la nova planta.

No és mai sobre de donar a les plantes dues o bé tres polvoritzacions d'insecticides, ja que en aquest temps és fècunda que el pugué es propaga d'una manera alarmant; tractat a temps no és res, però si hi ha deixadesa acaba en poc temps amb les millors col·leccions, puix que les plantes més bones solen ésser les més perjudicades de tots els mals.

Arranjades així les plantes, les posarem a ple aire, i com més les veiem creixer, si el temps és bo, els subministrem abundos regors i ruixades, i veurem com les vostres plantes prenen una creixença i trenen una florida insospitada.

J. SANTAMARIA

L'EDUCACIO DELS FILLS

Els avis

Els avis són l'aglutinant creador del cercle de família. Envers ells tendeixen tots els familiars i en últim terme representen la suprema jerarquia de la família.

L'infant ha de veure en els avis una mena de superioritat a la qual es deu gran respecte. L'infant ha d'esser educat en el sentit que el seu bon comportament és plaent als avis, i la seva mala conducta els és motiu de pena.

L'infant, sense perdre gens de la seva natural espontaneïtat, ha de veure en l'actitud dels avis la representació del màxim estimul i el màxim premi o bé la representació del màxim advertiment i del màxim càstig.

Ara bé, per a aconseguir això els avis també han de comportar-se d'una manera convenient. No han de convertir el seu respecte ni en una amenaça ni en una por. Precisament han d'extremar la seva amabilitat i la seva indulgència. La seva intervenció damunt dels nens ha d'esser molt més moral que no pas pràctica.

D'altra banda, cal que no actuen massa sovint. Per això hauran de saber no intervenir sempre que en tinguin ganes. Així evitaran que la seva intervenció sigui oposada (per un mal entès o per una diferència de criteri) a la intervenció dels pares.

Més aviat ja seva intervenció haurà d'esser un reforç de l'actitud dels pares. Així si en un moment determinat creuen que cal intervenir en un sentit diferent del dels pares, més valdrà que se'n abstinquin. Uns avis que desautoritzen l'actuació dels pares fan impossible tota educació.

Si una diferència de criteri era tan acusada que abandonar-ho tot a l'actuació dels pares equivalgués a un disbarat, aleshores els avis, abans d'intervenir damunt dels seus nens, cal que intervinguin damunt dels seus fills per arribar a un acord. Si aquest acord no era possible, més valdria abandonar la partida. Uns pares equivocats són un gran mal, però uns pares equivocats i posats en evidència pels avis són un doble mal.

Tot aquell qui vulgui intervenir en l'educació d'un infant ha de partir sempre d'aquest punt bàsic: que els pares — aduec els pares ineptes — són la primera cosa que ha de saber respectar i obeir un infant.

Jeróni MORAGUES

Isop, el faulista, deia de la llengua: "Es el millor que hi ha i és el pitjor". Crec que es podria dir el mateix de les recepcions en general i dels àpats en particular.

Res no pot ésser més divertit... o més enutjós.

Heu remarcat que és una qüestió d'ambient? Sense fer res d'extraordinari o d'especialment divertit, una vetllada pot ésser molt alegre i resultar molt. Naturalment, és a la mestressa de casa a qui toca crear aquest ambient amable.

Una de les qüestions de més importància és la tria dels invitats. Procureu convidar persones que es coneixin, simpatitzin i sentin un viu plaer a trobar-se.

Els elements estrangers, amics de pas, nou vinguts, que reunirem amb els vostres hostes habituals, semblaran desplaçats si no hi teniu una cura especial.

En presentar-los els uns als altres, procureu, per algunes frases enginyoses, de trobar punts de contacte entre ells, i creieu-me: abans d'una recepció demanen a la vostra amiga més intima d'ajudar-vos en la vostra tasca i d'ocupar-se també dels invitats.

Un àpat és relativament més fàcil que tinguí exit que una vetllada, a condició que sigui ben ordenat, perfectament bonic, que els vins siguin judiciosament triats: sota la influència de la bona vianda, les llengües es deslliguen, hom està predisposat a l'amabilitat, a l'optimisme.

Totes les dones són boniques, totes els homes intel·ligents i vos sou la primera mestressa de casa del continent.

Eviteu de tenir a dinar més de deu o dotze persones a la vegada; els grans "banquets" manquen d'intimitat i rarament són divertits, i si tant d'interès teniu a reunir a la vegada un gran nombre d'amics, organitzeu petites taules separades de quatre o sis convidats, les quals decorareu de manera original.

Quatre o cinc taules de bridge dispersades pel menjador i per la peça contigua, en les quals els convidats es col·loquen al seu gust. El servei es fa de la mateixa manera que al voltant d'una taula gran. Quant als vins, poden disposar sobre les taules, o a sota, o que és més elegant, si no més pràctic, les ampelles destinades a cada una de les taules, deixant que els invitats se serveixin ells mateixos.

Generalment aquestes reunions són molt animades i no tenen l'aspecte tan rígid i cerimoniós dels grans banquets.

Si voleu portar el refinament al gran màxim, disposeu sobre cada una de les taules un petit ram de flors rodó i que harmonitzi amb les taules.

Amb una mica d'enginy, de gust de bon humor podreu oferir als més "falsos" algunes hores encandides, de tals quals us n'hauran de quedar sorpresos agraïts.

Dona catalana:
Llegeix cada dia
LA PUBLICITAT

ESSER BELLA I CONSERVAR LA BELLESA

Higiene de la dona i de la llar

Una cosa molt desagradable i que preocupa molt les dones és la transpiració. Qüestió de coqueteria per elles mateixes — aquest inconvenient pot ésser causa de moltes decepcions — i de coqueteria per llurs toletes fetes malbé i cremades per l'acidesa sovint molt pronunciada de la suor. La fortor sempre molesta de la suor és més o menys accentuada segons l'estat de salut i la composició química de la secreció. Aquest inconvenient pot esdevenir molt penós, i ésser, diria jo, quasi una malaltia cruel per a una dona bonica. L'estiu i la calor augmenten aquesta desgràcia que no deixa de subsistir a l'hivern, car les secrecions es concentren i no s'evaporen sota el gruix i la impermeabilitat dels vestits. Un perfum, per fort que sigui, no elimina una fortor desagradable, aquesta subsisteix... imperiosament.

La supressió de la fortor provocada per la transpiració és una atenció que demana molta circumspecció, a fi de no alterar l'organisme, hi ha un altre mitjà sa, sense perill, pràctic i perfectament eficaç de remeiar tots aquests inconvenients, és de normalitzar les secrecions de la transpiració, i per consegüent de suprimir la fortor desagradable. Alguns desodorants realitzen aquest doble avantatge: absència de toxicitat, eficaçia absoluta. És suficient, per desodoritzar una superfície cutània qualsevulla, aixelles, peus, i de vegades mans impregnades d'aigua sabonosa i després de friccionar-les lleugerament amb un cotó mullat amb desodorant i deixar-les eixugar.

Hom pot, després, empolisar-se lleugerament amb talc.

Posat a l'abast de totes les fortunes, el desodorant té l'avantatge d'esser d'un ús fàcil i pràctic, aduec de viatge.

Però una dona que tingui la preocupació de plaure i de fer la vida agradable al seu voltant, no té solament la coqueteria d'ella mateixa, sinó també la de la seva llar. Sent el mateix plaer que sigui igualment impecable i ben arreglada. I no hi ha res més desagradable per als que viuen a la casa o per als que la visiten de respirar-hi olors de fregits, cols o lleixiu.

Existeixen actualment excel·lents desodorants que destrueixen completament i immediatament totes les emanacions de fortors desagradables, bé siguin d'origen orgànic, animal o vegetal. Les fortors de la cuina són encara més suprimides, com també les olors del tabac, que contrarien tan sovint les mestresses de casa. Millor encara, els recipients i aparells d'higiene, lavabos, palanganes, etc., són també completament desodoritzats.

Una concepció nova en la composició d'aquests productes ha permès de realitzar-los en una forma pràctica, o bé en forma de pastilles, o bé d'una manera més concentrada, en polvora o en líquid.

La forma líquida s'utilitza per pulveritzacions o ruixant; en forma de pastilles o de polvora, hom pot usar per dissoldre's; aigua freda, quan la matèria a desodoritzar està en contacte directe amb els polvora, i amb aigua calenta, quan es vol desinfectar l'atmosfera d'una habitació; el vapor és aleshores el vehicle que transporta les partícules desodorants.

No hi ha res més higiènic ni saludable que aquesta desinfecció ràpida en les habitacions modernes, l'existència de les quals imposa de vegades a la cambra de bany una atmosfera desagradable.

La higiene meticulosa de la nostra llar ens és cada dia més indispensable, i cap mestressa de casa hauria de sotmetre's a aquesta preocupació de benestar i d'elegància del seu interior.

CLAUDINA

MATALASSERIA de FREDERIC ESCUDER
(Casa fundada l'any 1861)
Especialitat en matalassos americans - Llitanes - Colons - Miraguanos
Plomes - Telers per a matalassos i colxins
CARDENAL CASSANYES, 14 - BARCELONA - TELEFON 15015

MENU DE LA SETMANA

El perquè dels excel·lents resultats del nostre ensenyament

L'organització que hem donat a aquest Institut és per tots conceptes perfecta; i la seva finalitat és difondre la cultura en l'Art del Vestit, forjant la intel·ligència de les seves alumnes, descafeïllant llurs aptituds i endegant-les en un sentit purament pràctic, a fi que puguin aplicar immediatament i amb el major profit els coneixements adquirits.

Aquest Institut ofereix a les seves alumnes la millor garantia de serietat i eficaçia; l'ensenyament és impartit directament per la seva directora, la qual cosa capacita per a lliurar a la terminació dels estudis un títol de valor excepcional reconegut arreu.

Els cursos, originals de la senyora F. Martí de Gili, són reformatos a mesura que ho exigeixen els capricis de la moda o l'avang de la tècnica. Gràcies a ells, infinitat de dones trobaren solució al problema del vestit.

Cursos per correspondència. — L'organització teòrica-pràctica que hem donat al descafeïllament i ensenyament sota els procediments de Tall "Martí de Gili" en els nostres cursos per correspondència, és per tots conceptes admirable i pràctica, i aquesta professió hem aconseguit presentar-la a un preu sumament módic, degut a la gran quantitat d'alumnes que actualment tenim inscrites.

Vós podeu seguir des del vostre propi domicili les nostres ensenyaments. Thothm té mitja hora disponible que li deixen lliure les seves ocupacions diàries, per a dedicar-la, sense abandonar la seva casa ni els seus quefers, a l'estudi d'una professió tan útil i interessant com la que li oferim. Demanen condicions a

L'INSTITUT TECNIC FEMENIL
CENTRAL DE TALL I CONFECCIO
MARTÍ DE GILI
34, Passeig de Gràcia, 34, Principal.
Telèfon 20824 - Barcelona

PHILIPS
NAUTILUS. 995 Ph.

MOD. 510. 555 Ph.

COMPTAT I LLARGS TERMINIS

PALAU DE LA RADIO
RAMBLA ESTUDIS, 8

Escolteu cada dia l'emissió
realitzada des de la redacció
de LA PUBLICITAT

radiodifusió

MITJA HORA
DE L'ESTUDIANT
per Ràdio Barcelona EAJ-1
Delfi Escobé
VENTURA GARRIGÓ
Rosaud Oliveró

L'arribada del Govern de Catalunya i la ràdio

Altra vegada la ràdio esdevé vehicle de l'esperança. Els nostres governants, oberts les portes de les presons per la voluntat del poble, tornen a les llibertats. Abans que ells, però, ens arriben llurs veus. El micròfon ens trasllada íntegra la seva emoció, i en un moment precís tot Catalunya va estar pendent dels altaveus.

I encara la ràdio, aquest instrument fidel i precís que no ha fallat mai, ni en els moments d'angúnia ni en els de jolís, ens va obrint, dintre casa nostra, una gran finestra al voltant del món, i ens dona en cada moment la seva emoció com cap altre mitjà de difusió. perquè a més té la terrible qualitat de no permetre la rectificació. Allò que la ràdio recull, té la vitalitat que es dispara com una sageta.

No heu sentit de vegades un espontani comentari de quelcom que parla veu adonar-se'n prop del micròfon?

Avui els homes que han de regir els destins de la pàtria han fet un viatge que els ha degut semblar més llarg que de costum. A les sis de la matinada el tren s'ha deturat a l'estació. El ritme de llurs cors ha degut accelerar-se. Móra la Nova, Catalunya, per fi, tan enyorada.

A l'estació, un micròfon, un quadret de marbre i un fil. I darrera d'aquest fil tot Catalunya esperant per a fondre's a través de les ones amb una mateixa comunió emocional, amb els recent vinguts.

Joaquim SANCHEZ-CORDOBA

M. Fernández Caballero

Músic genuinament espanyol

El compositor Manuel Fernández Caballero és un dels valors més destacats del gènere teatral denominat sarsuela. D'aquest gènere que tan meravellament reflecteix les inclinacions psicològiques i el tarannà dels espanyols.

Fou Fernández Caballero un excel·lent continuador de l'obra genuinament espanyola començada pels mestres Barba, Olmedo, Gaitanbide i Arrieta. Un dels compositors espanyols, de finals del segle XIX, que més contribuïren amb llur gran talent i perseverant entusiasme a aixecar de nivell cultural el teatre popular. Era Fernández Caballero, músic per vocació, dotat de gran capacitat artística, les seves obres són d'un extraordinari valor per les seves qualitats intrínseques i pel gran impuls que donaren a la sarsuela. Conèixer a l'obra de les regles de l'art de la música amplia el quadre del cant popular, donant-li importància cabdal.

Els elements racials, humorístics i dramàtics són tractats, per aquest notable artista, d'una faïda tan magistral, amb una varietat tan magnífica de matissos, amb una energia i bellesa tal, que el col·loquen entre els compositors de més gran envergadura de la Península Ibèrica.

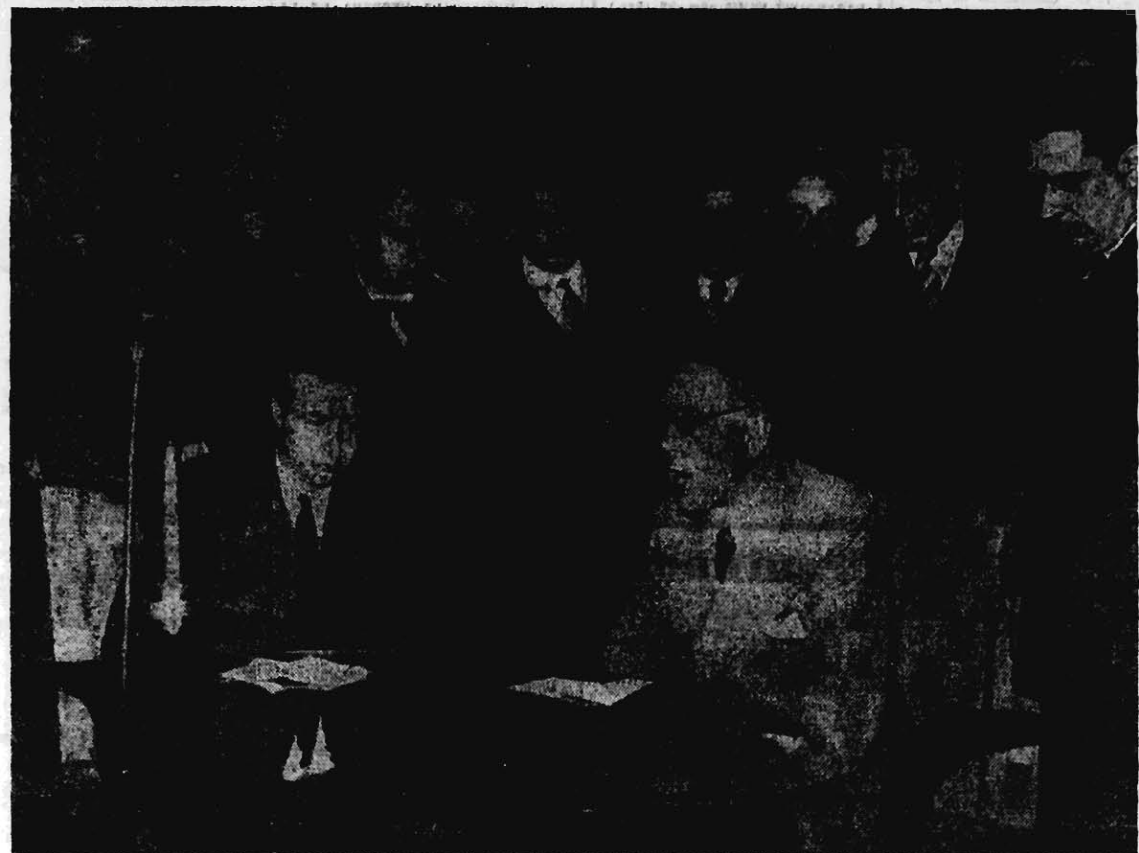
El compositor espanyol M. Fernández Caballero va néixer a Múrcia el dia 14 de març del 1853, i morí a Madrid el 26 de febrer del 1906. Fou dotat d'una extraordinària facilitat per aprendre diversos instruments, que a l'edat de cinc anys començà a estudiar el violí, la flauta i el piano, i a set anys ja tocava la banda i a l'orquestra. Fins als seus primers estudis a la seva ciutat natal.

L'any 1870 ingressà al Conservatori de Madrid, estudiant amb tan delit, que l'any 1876 ja obtenia el primer premi de

El Mestre J. Lamote de Grignon, director de la Banda Municipal de Barcelona, que fou interinat el divendres passat, al nostre estudi, per un dels redactors del diari parlat "La Paraula", com a president del Comitè Organitzador del XIV Festival de la Societat Internacional per a la Música Contemporània, que tindrà lloc a Barcelona el proper abril

UNA RADIACIO HISTORICA

L'Honorable President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, rodejat dels seus consellers, amics i representants de la Premsa de Madrid, parlà al poble de Catalunya, per mitjà del micròfon de Ràdio Barcelona emplaçat a la capital de la República, el dia 25 del mes passat, al cap de poques hores d'haver recobrat la llibertat amb motiu de l'amnistia pels fets del 6 d'octubre i com a resultat del plebiscit categoric que per a aquest fi féu el poble català en les eleccions del 16 de febrer.

com a elemento indispensable para la formación de nuestra nacionalidad.

En 1893 Fernández Caballero estrenà al teatre "Apollo" de Madrid la sarsuela "El duo de la Africana". Aquesta fou la darrera obra que va escriure de la seva pròpia mà, puix que la malaltia dels ulls s'havia aguditzat. Les partitures de les conegudes obres "La viejecita", "Gigantes y cabezudos", "El señor Joaquín" i d'altres, les va haver de dictar al seu fill. Més tard aconseguiren de guarir-li les catarates.

L'any 1904 se celebraren, amb gran brillament, diversos actes commemoratius de les seves noces d'or amb la música.

Quan estava a punt d'acabar les sarsueles "Maria Luisa" i "La cacharrería" (any 1906) va sentir-se sobtadament malalt; i morí al cap de pocs dies.

Degut al gran prestigi i popularitat que gaudia, la seva mort fou sentidíssima.

El mestre Manuel Fernández Caballero va compondre més de dues-centes obres per a l'escena. Algunes d'aquestes obtingueren èxits colossals. També va escriure molta música religiosa.

Miquel TORRENTS

La conversa 100. del "Miliu" de Ràdio Barcelona

Demà, dilluns, a un quart de vuit del vespre, el professor Artur Balot donarà, per mitjà del micròfon de la primera emissora de Catalunya, la conversa 100. d'aquestes populars "Lliçons de català". Es d'elogiar la tasca de divulgació que el professor Balot ha fet entre les masses populars amb el seu sistema amè i divertit, d'un estudi tan àrid i bon xic dificultós com és el de la Gramàtica. Per això és digne d'ésser felicitat amb motiu de la seva conversa 100. com també ho és Ràdio Barcelona per haver acollit aquestes "Lliçons" originals, que tant de bé han fet entre el nostre poble.

Fem vots perquè el professor Balot continuï la seva labor indefinidament, per tal d'aconseguir la completa divulgació dels estudis gramaticals i la correcció de barbarismes que tant enlenteixen el nostre idioma.

—Doncs, jo et dic que Milla és al costat de Barcelona i que Londres està a tres mil·límetres de Llé.

Noticiari

UNA NOVA IDEA PER A AUGMENTAR EL NOMBRE DE RADIOOIENTS

Les fàbriques d'electricitat poloneses han acordat fer, en col·laboració amb la radiodifusió, una intensa propaganda amb el fi d'augmentar el nombre de radiooients a tot el país. Una part del pla de propaganda es que les fàbriques d'electricitat venguin els aparells receptors de ràdio a terminis donant a més tota mena de facilitats de pagament. També hi ha en projecte la introducció d'un servei gratuït de consulta tècnica per als compradors.

LA RADIO A LES SALES D'OPERACIONS

Hom conta que el cirurgià suís doctor Rusca s'ha servit de la música dels programes de la ràdio en un centenar d'operacions que ha fet, recomanant a més l'ús de la música com a calmant.

Es evident que la medicina disposa de diverses substàncies narcòtiques per tal d'evitar que el pacient sofreixi qualsevol dolor durant l'operació, però moltes vegades no és possible emprar més que una anestèsia local, amb

l'inconvenient que el malalt sent tot el que està passant al seu voltant, la qual cosa reporta moltes vegades un estat d'excitació que pot perjudicar-lo. Per a evitar aquest perill l'esmentat metge de Locarno va col·locar als seus malalts durant el transcurs de l'operació, auriculars després d'haver-se assegurat que l'emissió era pròpia per al pacient.

En un article publicat fa poc temps, aquest cirurgià suís deia que en la ràdio havia trobat un mitjà que atreu completament l'atenció del malalt fent-li oblidar el que està passant al seu costat.

EL PRESSUPOST PER A LA CONSTRUCCIO DE LA NOVA EMISSORA D'ESTONIA

La radiodifusió d'Estonia "Riigi Ringhääling Tallin" (Reval) ha destinat la quantitat d'un milió de corones per a la construcció d'una nova emissora de gran potència. La construcció d'aquesta emissora amb totes les seves instal·lacions auxiliars s'adjudicarà en una subhasta pública, i, segons rumors, els detalls i plans han estat ja tramesos a totes les grans cases constructores del ram d'Europa. Les obres han d'ésser lliurades a la direcció abans del dia primer de febrer del proper any. La nova emissora podrà començar les seves emissions a darrers de l'any 1937.

LA INAUGURACIO DELS JOCS OLIMPICS A GARMISCH-PARTENKIRCHEN

El dijous passat, dia 6 de febrer, totes les emissions d'Alèmanya varen transmetre la cerimònia de la inauguració dels jocs olímpics d'hivern a Garmisch-Partenkirchen. A la vegada també començaren els reportatges diaris sobre el desenvolupament dels jocs que les esmentades emissions transmetten a unes hores fixes.

ANTENES MODERNES PER A ROMA

Tot i la precària situació econòmica que està travessant Itàlia degut a la guerra que sosté amb Abissínia, aquesta primera nació està engrandint i reformant les seves emissions de Roma. Ensenys es construirà per a aquestes emissions antenes modernes i verticals "anti-fading". Una d'aquestes antenes, una construcció metàl·lica de 265 metres d'alçada està ja acabada. Hom diu que aquesta antena serà utilitzada aquests dies per a assolir immediatament i abans de començar les obres de reforma de l'estació mateixa

(Roma I) un més gran camp d'acció. També amb aquesta nova antena Roma I treballarà amb la seva ona normal o sigui 713 KHZ (402, 8 metres). L'altra antena està ja en construcció.

LA FI D'UNA CONEGUDA EMISSORA FRANCESA

L'any 1937 ens portarà, segons ens diuen, la fi de l'emissora de la Torre Eiffel. Aquesta estació, veterana de la radiodifusió francesa, deixarà de funcionar en començar l'exposició universal de París del 1937.

Amé aquesta desaparirà la darrera emissora de l'interior de la ciutat de París.

UN HURACA DESTRUEIX L'ANTENA DE PARIS P. T. T.

Els vents que tant de mal feren a la veïna República, enderrocaren l'antena de la nova estació París P. T. T., interrompent així les emissions de l'esmentada estació, emplaçada a Villebon. La antiga emissora París P. T. T., instal·lada al pati del Ministeri de Comunicacions d'una potència de 7 kw. va haver de fer un servei provisional mentre s'arreglava l'antena de Villebon, la qual cosa no va triar molt en ésser fet.

REPARACIONS DE TOTA MENA D'APARELLS DE RADIO

LABORATORI RADIOTECNIC DE RADIO BARCELONA

RAPIDESA, ECONOMIA I GARANTIA TECNICA

Ràdio per a tothom

CASP, 12, botiga - Telèfon 18260

Ràdio Barcelona E. A. J. - 1

Les grans emissions de la primera emissora de Catalunya

ENTRE ALTRES IMPORTANTS ACTUACIONS A CARREC DE RENOMENATS CONJUNTS MUSICALS O D'ARTISTES DE FAMA, DESTAQUEN PER A LA SETMANA ENTRANT LES SEGUENTS IMPORTANTS EMISSIONS:

- AVUI, DIUMENGE, 1/3/36. — Des de les 6 del matí, l'Emissora de Ràdio Barcelona donarà noves constants de l'arribada del Govern de Catalunya, des del seu micròfon instal·lat a Móra la Nova, i a diferents indrets del trajecte que seguirà la comitiva.
- A les 18'00 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
- A les 18'45 hores. — Romances de sarsuela per la triple Margarida Frals.
- A les 19'15 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa Caballero.
- A les 20'00 hores. — Transmissió des del Hollywood Bar Dancing. Ballables per l'Orquestra Demon's Jazz.
- A les 22'00 hores. — "La Mitja Hora de l'Estudiant".
- A les 23'15 hores. — "Reportatge pintoresc", per Ferran Baranó Sals.
- DILLUNS, 2/3/36. — A les 19'15 hores. — Commemoració del centenari de "Converses de Català amb el "Miliu", pel professor Artur Balot.
- A les 21'05 hores. — "Setmana Còmica". Revista festiva, eu vers, escrita i recitada pel popular autor i actor Joaquim Montero.
- A les 21'40 hores. — Sardanes. Concert per la Cobla Barcelona Albert Martí.
- A les 22'30 hores. — "Actualitats Astronòmiques", conferència per Josep Comes i Solà, director de l'Observatori Fabra.
- DIMARTS, 3/3/36. — A les 18'00 hores. — Recital de violí per Juli Jarque. Pianista, Rosaura Coma.
- A les 19'15 hores. — "Viatges, excursions i esbrinaments imaginaris", conversa per Adrià Gual.
- A les 20'00 hores. — Concert Europeu Tzecoslovac, per l'Orquestra Sinfoníca de Praga, sota la direcció del mestre Otakar Jeremias.
- A les 21'05 hores. — "Amenitats artístiques", presentades per "Perfumeria Perera", amb la col·laboració de valuosos elements.
- A les 22'30 hores. — Cicle de recitals de piano, dedicats als compositors catalans. Pianista, Rosaura Coma. Sessió núm. 12. Obres del mestre Gaspar Casador.
- A les 22'40 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa Mendelssohn.
- A les 23'30 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch As Catch Can.
- DIMECRES, 4/3/36. — A les 12'30 hores. — "La dona i la llar". Editorial. Crònica de Modes. Mirador. Consultori.
- A les 20'30 hores. — "El collar de Maria Antònieta", conferència per Alfred Gallard.
- A les 21'30 hores. — Radioteatre d'E. A. J. - 1. La comèdia en tres actes, de Miquel Pual Agall, que porta per títol: "El xicot tímid". Direcció: Adrià Gual.
- DIJOUS, 5/3/36. — A les 18'00 hores. — Transmissió des de la Sala Mozart. Emissió gastronòmica a càrrec de l'Associació d'Hotelers de Catalunya (A. H. C. R. I. S.), amb la col·laboració de Ràdio Barcelona. Radiació de dues receptes per a la confecció de dos succulents plats.
- A les 20'30 hores. — "Cantem cançons catalanes". Divulgació de cançons populars catalanes.
- A les 21'05 hores. — "Ones llunyanes", per Pedralba.
- A les 21'15 hores. — Radioteatre líric d'E. A. J. - 1. Primer. La sarsuela castellana en un acte, letra d'E. López Marín i música de G. Rossini, que porta per títol "En Sevilla està el amor". Quadro de companyia, cors i orquestra de l'estació.
- A les 23'30 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch As Catch Can.
- DIVENDRES, 6/3/36. — A les 12'30 hores. — Ensalada femenina a càrrec del Liceum Club de Barcelona. Editorial. Activitats femenines. Noticiari.
- A les 18'00 hores. — Música de Cambra. Rosaura Coma, piano; Juli Jarque, violí, i Ferran Pérez Prior, violoncel.
- A les 21'05 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.

Retransmissions de Ràdio Barcelona

Amb motiu de l'arribada del President i els Consellers de la Generalitat de Catalunya, Ràdio Barcelona ha enviat el seu equip microfònic a Móra la Nova, primera estació de Catalunya on es deturarà el tren en què venen, per tal que en trepitjar terra catalana pugui adreçar-se per ràdio al poble.

Des de les sis del matí d'avui, hora en què arriba l'express de Madrid a Móra d'Ebre, Ràdio Barcelona anirà donant als seus radiooients notícies de l'arribada del President i els Consellers fins al moment que arribin al Parlament.

També tindrà instal·lats diversos micròfons per a retransmetre els discursos que puguin pronunciar-se des del balcó de l'esmentat Parlament i des del de la Generalitat.

